

کتیخانہ پریق

مندالباز

رؤمان

فہرہاد پیربال

کتبخانه ی پەیق

چاپی دووهم: مارسى ۲۰۰۶

من شانازى به تەکنیکی پۆمانى منداڵبازمهوه دهکەم، ئەگەرچى له چاپى
یهکەمیدا، له چاپخانه، تۆنى هەر یەک له خانهى چوارگۆشهکان لهیهکتر
جودا نهکرا بوونهوه. ئەمەش وایکردبوو خۆینەر بهزەحمەت بتوانی بەدوای
پووداوهکاندا بجی.

لەم چاپە تازەیهدا، به مافی رهوای خۆمى دهزانم که هاتووم به تەکنیکی
ئاسایی گێڕانهوهکەم ریزهبندى کردووه. ئەمە پاشگەزبوونهوه نیه له
تەکنیکی پێشووم، بەلکو یارمهتیدانى خۆینەرە بۆ باشتر پۆچوونه ناو
جیهانی پووداوهکان.

ئەگەر ئەمەیان ئەگەر ئەویان.. مالى قەلب سەر به ساحیبی...!
بهلام بههيوای خۆیندنهوهیهکی خوش...

کتبخانه پەيق

1

«مەولوود مندالباز» تەمەنى دەورووبەرى چل و پىنج سالىك؛
 لەسەر كورسى، لەناو مەخفەرى پۆلىسى گەرەكى تەپراو: سەر و
 قژ بژ، قۆلبەستراو، ملی بەسەر شانیدا شۆر ببۆو، لىقاوئىكى
 پىس بە دەمىدا هاتبوو خوارى. پۆلىس داياننابوو تا
 مەستىيەكەى دوئىنى بەرى بدات و ئايغ بىتەو: بۆئەوئى ئىفادەى
 لى وەر بگرن و وەلامى پرسىارەكانى پۆلىس بداتەو.
 پۆلىسەكان، لەناو مەخفەرى پۆلىس، لەودىو پەنجەرەو
 تەماشای سەرگوئىلاكى عەنتىكە و نوستووى مەولوود
 مندالبازيان دەکرد، - لىقاوئىكى پىس بە دەمىدا هاتبوو خوارى.
 لەناو خۆياندا بە چرپە و پىكەنینهو باسیان دەکرد:
 - دەلین لەو تەى هەيه تامى ژنى نەکردوو.
 - كەواتە هەقى خۆبەتى.

- چۆن؟

- كە هىچ ژنىك نەبىت تامى بكا، ناچار بوو پەلامار بداتە
 مندالان.

- نا.. هەر خۆى حەز لە جنسى مى ناكا. دەلین رۆژتىك
 كچىكى سفوورى جوان بە بەردەمىدا تىپەپىو، گوتوویەتى
 «تەمەشا كەن جەماعەت! ئەمە داخوا براپەكەى چەندە جوان بى!».

مام قادری قه یماغفرۆش، به ئەسل خەلکی کەرکووک، دووازدە ساڵ بوو لە «ئیمام قاسم» دەرکراو و لە هەولێر دەژیا؛ بەدرێژایی ئەو دووازدە ساڵە برادەری «مەلا چاو بە کل»، باش یەکتریان دەناسی؛ لەناو مەخفەری پۆلیسی گەڕەکی تەیراو، گەواهیی دەدا:

ئەو بەیانییە، کاتژمێر حەوت و نیو دەبوو، «مەلا چاو بە کل» لە مائی ئیمە بوو. بەلێ لەسەر سفرەکەی مائی خۆمان فراوینی کرد. بەلێ بەلێ، جەنابی مەهوەز، من گەواهیی ئەمە دەدەم و سوێند بە قورئانیش دەخۆم: لەسەر سفرەکەی مائی خۆمان دانیشتبوو. ژن و منداڵەکانیشم شایەدن. خۆ دەتوانن لە ئەوانیش بپرسن! بەلێ؟! نەخێر جەناب، کۆرە گەورەکەم دووازدە ساڵانە. بەلێ، بەلێ، جەنابی مەهوەز، هەموویان ئامادەن گەواهی بدەن. «مەلا چاو بە کل» ئەو بەیانییە ی پرۆژی پێنجشەممە، واتە لە کاتی رووداوەکەدا، لە مائی ئیمە بوو. پاشان، جەنابی مەهوەز، تۆبیر بکەوه: «مەلا چاو بە کل» چۆن شتی ئاوها ی لێ دەوێتەوه؟ کەس باوەڕ ناکا مەلایەکی دەستودامێن پاکی وەک ئەو، ئەم کارە دزیوێ بکا!

کتبخانه ی پەیق

3

مەولود مندالباز، لەناو مەخفەری پۆلیسی تەیراو، لەسەر کورسییەک: قۆلبەستراو، ملی بەسەر شانیدا شۆر ببۆو، لێقاویکی پیس بە دەمیدا هاتبوو خوار. نۆسەعات زیاتر بوو، سەرخۆش، ھەر خەبەری نەدەبۆو بۆئەو ئیفادە ی لێ وەرگیرێت و وەلامی پرسیارەکانی پۆلیس بداتەو.

4

رۆژی پێنجشەم، دوای کارساتەکە، دەورووبەری کاتژمێر ھەشتی بەیانی، فرنییەکە ی «مەلا چاو بە کل» داخراو. ئەمە یەکەمین رۆژ بوو لە ژبانی فرنییەکە ی مەلا چاو بە کلی قورئانخوێندا خەلک فرنییەکە ی بە داخراوی بین! ھەر موشتەرییەک کاتی دەھات دەرگای فرنییەکە ی بە داخراوی دەدیت، ھەناسەسارد دەگەرایەو. ھەشبوون دەیانپرسی: «بۆ داخراو؟». - دەلێن: مندالکی تێدا ئەتک کراو. - چیی؟! - «مەلا چاو بە کل»! - مەلا چاو بە کل مندالی ئەتک کردوو؟

- چۆن؟!

- نه‌خێر.

خه‌ڵک بیری یۆ شاگرده‌کانی ده‌چوو، نه‌ک خۆی.

5

مام قادری قه‌یماغفرۆش، به‌دریژایی ئه‌و رۆژه‌ هه‌ر که‌سیک لێی
بپرسیایه‌:

- ئه‌ری راسته‌؟!

ده‌موده‌ست له‌ سه‌ره‌تادا ده‌یگوت:

- لا حول و لا قوه‌ الا بالله..

پاشان له‌ نووکه‌وه‌ ده‌ستی پێده‌کرد بیسه‌لمێنی که‌ ئه‌م تاوانه‌
بیسه‌ له‌ «مه‌لا چاو به‌ کل» ناوه‌شێته‌وه‌: به‌ڵکو له‌وانه‌یه‌ مه‌ولوود
مندالبازیان شیرو مه‌دفع شاگرده‌که‌ی مه‌لایان ته‌فره‌دابیت و
له‌ناو فرنییه‌که‌ی ئه‌ودا ئه‌وه‌ی ویستویه‌انه‌ کردبیتیان.

6

دایکی یوسف، ئه‌و به‌یانیه‌، له‌ کاتژمێر هه‌شته‌وه‌ تا نیوه‌رۆ،
له‌ناو ژنه‌کانی میوانیدا، هه‌ر دوو قاچی خۆی راکیشابوو، به‌ هه‌ر
دوو ده‌ست له‌ رووی خۆی ده‌دا و پرچی خۆی ده‌رنیه‌وه‌،
ده‌کپوو زایه‌وه‌:

- نازانم، وه‌یش.. کوێراییم دایه‌، ناردم یۆ فرنه‌که‌ سه‌موون

کتبخانه پەيق

بکړي؛ که چي نه گه رايه وه .. ئووووو ویش .. نه گه رايه وه. به قورباني
 بم؛ نه .. گه .. را .. يه .. وه ...

7

مام قادري قه پياغفروش دانیش تېبو ئاموژگاري کورپه
 پارچه له که ي خو ي ده کرد:

- ده بيني، کورم، نه گه ر توش بچيته سينه ما و به چاځانان
 بکه ويت و له گه ل خه لکي گه وره ي خراپ هه لسوکه وت بکه يت،
 وهک يووسفي کور ي مام جابيرت به سهر دي!

کورپه پارچه له که ي مام قادر له باوکی پرسى:

- بابو، ته نيا مه ولود مندالباز و شيرؤ مه دفعه مندالبازن؟
 - نه خير، کورم .. زؤرن.

- ناويان چيه؟

- جه ميل دؤخين، قادر قه نينه، که ريم که رگي، تاهير
 ته سبيح ... گويت لييه! نه و جا ئاگاداري خؤت به!
 - نه وانه له کوين؟

- له سينه ماکان، له مه سبه حه کان، له به رده رکی چاځانه کان
 داده نيشن. له هه موو شوينى کن. ئيدى جاري کي دیکه نه چيته
 سينه ما و مه سبه ح و چاځانه و مايځانان .. ها ! گويت لييه!

کتیبخانه‌ی پەیق

8

یاسین، برای یوسف، دوو سال له یوسف گه‌وره‌تر بوو، به باوکی گوت:

- رۆژتیک یوسف به به‌رده‌م حەمام سیرواندا دەرپوا، له چایخانه‌که‌ی به‌رامبه‌ر حەمام سیروان «شیرۆ مه‌دفعه» رایدەگریت و پیتی ده‌لتی: «وهره با سه‌عاتتیک بۆ تۆش بکرم».

باوکی یوسف، رووی کرده یاسینی کوپی:

- شیرۆ مه‌دفعه کیتیە؟!!

- خوێرییه. له چایخانه‌که‌ی به‌رامبه‌ر حەمام سیروان دادەنیشی. یوسف خۆی رۆژتیک ئە‌مه‌ی بۆم گێ‌رایه‌وه. ده‌یگوت: «ئە‌م خوێرییه شه‌رم پی دەرۆشی».

- مندا‌لبازه؟

- به‌لتی، بابە گیان. هه‌موو گه‌ره‌ک ده‌یناسن.

باوکی گوتی:

- ده‌هه‌سته، با بچین ناوی ئە‌م خوێرییه‌ش بده‌ینه مفعه‌وه‌ز وریا. هه‌ر ئیستا!

یاسین گوتی: باش!

9

یاسین، له هه‌مان قوتابخانه‌که‌ی یوسف (له ناوه‌ندی کارۆخ) ده‌یخویند. یاسین پۆلی سییه‌م، یوسف پۆلی یه‌که‌م بوو.

کتبخانه پەڤق

ئەو پاش نیوهرۆیه قوتابییه کانی پۆلی یه کهم و سییه م به چاوی
سووکه وه دهیانروانییه یاسین:

- یووسفی برای یاسین لاقه کراوه.

- یووسف ئەتک کراوه.

ئێستا بێگومان قوتابییه کان ئاوها ی پی ده لێن!
ئێتر یاسینی برا گه وه چۆن نه بیته فرمیسکیک و دانه چۆرته
ناخی زهوی!

«مه لایه ک لاقه ی کردوه»

«نه خیر، مندالبازیکی گه ره که که ی خۆبانه»

«نه خیر، ده لێن: مه لا فرنیچییه که ی گه ره کی خۆبان ته عه ددای
لی کردوه».

تازه ئابروویان چوو! ئابرووی یاسین چوو. ته و او. عه مری
یووسف نه مینێ؛ چۆن ئاوها له بهردهم خه لک سه رشوړ و
چاوشوړی کردن! شاللا هه ر چیت نه دۆزیتته وه!

10

دایکی یووسف، ئەو به یانییه، تا نیوهرۆ، له ناو ژنه کاندا، به
هه ر دوو دهست هه ر له رووی خۆی ده دا و پرچی خۆی ده پرنییه وه:
- ئوووی... ناردم بۆ فرنه که سه موون بکړی؛ نه گه رایه وه..

مام قادری قەیمافروۆش گەواهیی دەدا:

سویندم بەم بانگ و سەلایە: مەلا چاو بە کلی فرنیچی، لە دەرووبەری کاتژمێر حەوت و نیوی بەیانییەوه لە مائی ئیمە بووه. من ئەمە دووهم جارە ئیفا دەدەم. من خۆ ئەم بەیانییەش هەمان گەواهییم دایە مەوهز وریا... چۆن؟! چیی دەگوت؟! دەگوت: «لەسەر قەبران گەراومەتەوه و ماندووم»؟ بەلێ؟ ئا، راستە: کاتی گەیشته بەردەرگا کەمان هینکەهینکی پێ کەوتبوو، دەتگوت پراویان ناوه. بە منیشی گوت، گوتی «لەسەر قەبران گەراومەتەوه و ماندووم». چی؟! بۆ لەسەر قەبران بوو؟ ئێ ئاخر قەلەندەردی، قورئانخوینە. بەیانییەکی زووی پۆژی پینجشەمە، مەلایەکی بەلەنگاز لەسەر قەبران چی دەکا جەنابی عەقید؟! بێگومان قورئان لەسەر گۆری مردووان دەخوینێ، بەستەزمانە! قابیلە چی دەکا! کەسابەتەکی ئاواهیە ئیتر: هەموو بەیانی و ئیوارەیهکی پینجشەمووان دەچیتە سەر قەبران، قورئان لەسەر گۆری مردووان دەخوینێ. خەلکی خاوەن مردووش خێریکی پێ دەکەن. من ئەوا دووژدە سائە دەیناسم. ئەو فرنییە بچکۆلەییەشی هەیه لە تەیراوه. من دووژدە سائە «مەلا چاو بە کل» دەناسم، تا ئیستا هیچ قسەیهک یان کاریکی ناشیرنم لێی نەدیوه. چۆن؟ نەخێر. ئەمە بوختانە پێی دەکەن.. هەمم؟! هەر چۆنیک بێ. لە خۆی بپرسن. نەخێر، لە خۆی بپرسن، ئەو خۆی پیتان دەلێ. بەلێ ئا،

کتبخانه پەڤق

من واتێدهگه‌م: «مه‌لا چاو به‌ کل» قسه‌ی بۆ هه‌لبه‌ستراوه‌. دهنه‌ پیاویکی به‌ ته‌مه‌نی له‌ خوگه‌راوه‌ی دینداری وه‌ک ئه‌و، هه‌رگیز تو‌مه‌تی ئاوه‌ای لی ناوه‌شیتته‌وه‌، جه‌ناب، ئیوه‌ش ئه‌مه‌ ده‌زانن. ئه‌م پیاوه‌ سی‌ ساڵ زیاتره‌ مه‌لایه‌، له‌ گه‌ڵ فریشتان سه‌روکاری هه‌یه‌. چۆن؟ به‌ ئی راسته‌: قه‌یناکه‌ مه‌لای مزگه‌وت نیه‌، به‌لام ده‌یان جار مه‌لا ئیزنیان داوه‌تی بانگ بدا، قورئانخوینه‌... مه‌لایه‌کی هه‌یند ده‌ستودامه‌ن پاکه‌، ده‌یان مزگه‌وت مه‌منوویه‌تی پیشنوێژیان بۆ بکات. ته‌واو جه‌نابی عه‌قید، من گه‌واهیی خۆم دا. پرسیری دیکه‌تان هه‌یه‌؟ چی؟! بۆچی به‌و به‌یانیه‌ زووه‌ هاتبووه‌ مالی ئیمه‌؟ ئه‌وه‌تا: من مسوگه‌رم له‌مه‌شدا هه‌ر بوختانیان بۆی هه‌لبه‌ستوووه‌. «مه‌لا چاو به‌ کل» هه‌موو به‌یانیه‌کی پینجشه‌مووان که‌ له‌سه‌ر قه‌بران ده‌گه‌رپته‌وه‌، دی سه‌رێک له‌ من ده‌دات و قاولتی به‌یانیم له‌ گه‌ڵ ده‌کا. ژنی نه‌هه‌یناوه‌، که‌سی نیه‌، ئه‌گه‌ر ته‌نانه‌ت هه‌موو به‌یانیه‌کیش هه‌ر فراوینی خۆی له‌ مالی ئیمه‌ بکا، چیی تێدایه‌؟ به‌ ئی، زۆر براده‌رمه‌. هه‌موو نوێژیکی جومعه‌ان پیکه‌وه‌ ده‌که‌ین: هه‌ندی جار ده‌چینه‌ مزگه‌وتی کویتی، هه‌ندی جاریش ده‌چینه‌ مزگه‌وته‌که‌ی حاجی مه‌غدید. ئه‌ری وه‌لا سه‌ری بچیی، نوێژی ناچیی. من؟ به‌ ئی به‌ ئه‌سل خه‌لکی که‌رکووکم. له‌وێ عه‌رزهمان هه‌یه‌، دوکانمان هه‌یه‌.. باوکم به‌ره‌حمه‌ت بی سی‌ خانووی گه‌وره‌ی بۆم جی هه‌شتبوو، قوربان؛ به‌لام ئیتر ئه‌مه‌ زرووفه‌.. به‌ ناشکووری نه‌بی،

کتبخانه ی پەییق

گەلێک مەمنوونیشم. من دوو حەجم کردووە، قوربان.
مام قادری قەیماغروۆش تەفی لە دەم وشک ببوو، پرسى:
- بۆچی ئەم پرسیارە لە من دەکەى، گەورەم؟

12

مەولود مندالباز، هېشتا هەر سەرخۆش، - ملی بەسەر شانیدا
شۆر ببۆوە، لىقاوێكى پىس بە دەمیدا هاتبوو خوارى - تا
كاتر میتر شەشى ئیوارەش هەر خەبەرى نەبوو بووئەوێ مەوێ
تەحقیقی پۆلیسی تەیراوە لىی بپرسى:
- کاک مەولود، تۆ بەیانیه کەى رۆژى پینجشەممە لە کوێ
بووى؟

13

ئەو نیوهرۆیه، مەیتی «ئیبۆ» ی کوپە تاقانە کەى عومەر پۆخچى
(کە تەنیا سالتیک بوو بەشى کارەبای لە صناعەى هەولێر تەواو
کردبوو) لە شەرى قادسیه ی صەدام لە سەنگەرى دیزفولەو
گەرابۆوە بەردەم مزگەوتى حاجى شەهاب لە گەردەکی ئیسکان:
یازدە گوللە سنگى سمیبوو.. بەلقیس خانى دایکى یوسف لەناو
تازیه ی ژناندا، لەتەنیششت پلکە مامزى عومەر پۆخچى
دانیشتبوو: خۆی کوپەر کرد هیندەى بە هەنجەتى گەرانەوێ مەیتی
«ئیبۆ»، بۆ «مەیتی نادیارى» یوسفى کوپى خۆى بگرى.

چوارشانه، که‌له‌گه‌ت، سووره، گر‌ده‌نگ، ده‌موچاوی له شیرتیک
بریندار ده‌چوو، گوتی:

- به‌لئ منم شیرۆ مه‌دفعه.

شیرۆ مه‌دفعه، ته‌مه‌نی، چل و پینج سالتیک ده‌بوو. برای
بچووکی چوار برایان، که‌هه‌موویان له داموده‌زگاکانی حکوومه‌ت
کاریان ده‌کرد. له‌ناو هه‌موویاندا، ته‌نی ئه‌و ئاوها سه‌رسه‌ری بوو.
به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌ش، به‌هه‌ر چوار برا‌گه‌وره‌که‌ی - له‌کاتی ئاوها‌دا
- له‌پشتی ده‌وه‌ستان و له‌سه‌ریان ده‌کرده‌وه: به‌تایبه‌تی برا‌هه‌ره
گه‌وره‌که‌ی، «رائید نه‌عیم»، که‌مه‌سئول شو‌عه‌به‌ی
ئیس‌تی‌خ‌باراتی به‌عس بوو له‌شاری مه‌خموور.. تا ئیستا سێ
جاران له‌سه‌ر تۆمه‌تی مندالبازی به‌ری دابوو؛ جاری‌کیشیان له‌سه‌ر
ئه‌وه‌ی که‌به‌سه‌رخۆشی ته‌له‌فزیۆنی ناو چایخانه‌که‌ی مام بایزی
شکاندبوو؛ جاریکی دیکه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ناو «حه‌مام شیفه‌»
به‌دام‌بوکس له‌نه‌قیب ئه‌منیکی خه‌لکی خانه‌قینی دابوو. دووای
گیرانی، پۆلیس لی‌یان پرسیبوو «تۆ چۆن له‌نه‌قیب ئه‌منیک
ده‌ده‌ی؟»، وه‌لامی دابۆوه‌گوتبووی:

- - له‌ناو هه‌مامه‌که‌ پرووت بوو، من نه‌مزانی نه‌قیبی ئه‌مه‌.

نه‌عیمی برا‌گه‌وره‌ی، هه‌ر جاریک بیوستایه‌ به‌ری بدات، له
مه‌خمووره‌وه‌ ته‌له‌فزیۆکی بۆ شو‌عه‌به‌ی ئه‌منی هه‌ولێر ده‌کرد، ئیتر
سجنی سه‌رای هه‌ولێر له‌سه‌ره‌تادا به‌که‌فاله‌ت، پاشان له‌دادگا

کتبخانه ی پەیق

چاره سه رێکیان بۆ ده دیته وه و به ریان ده دا. به م شیوه یه، خه لک نه ک ههر نه یانده توانی رقیان لێی بێته وه، به لکو لێشی ده ترسان. مفه وه ز وریا هه موو ئه م شتانه ی له باره ی شیرو مه دفه وه باش ده زانی، لێی پرسی:

- کاک شیرو، به یانیی پرۆژی پینجشه م، یه عنی دوینی، له کوئ بووی؟

شیرو مه دفه ع گوته:

- له هه مام بووم. له گه ل قله که ی خۆم.

مفه وه ز وریا لێی خوڕیبه وه:

- هه ندیک به ئه ده به وه قسه بکه!

شیرو مه دفه ع ئه نگوستیله زیڕه سه ر پر موورووه دره وشاوه کانی له په نجه ی خۆیدا ده سووران، بێ مننه ت به مفه وه ز وریای گوته:

- تۆ منت بانگ کردۆته ئێره فیتری ئه ده بم بکه ی یان ته حقیقم له گه ل بکه ی؟!

مفه وه ز وریا نه یده وێرا پێی بلێ «ته حقیقت له گه ل ده که م و ههر دوو چاویشت ده ردینم»، پێی گوته:

- چۆن بۆم ده سه لمینیت که تۆ له و کاته دا له هه مام بووی؟

شیرو مه دفه ع گوته:

- ده توانی له قله که م بپرسیت، ده توانی له وه ستا مه غدیدی هه مامچی بپرسی! یان له مام جه ردیسی ناتر بپرسن، ده ی.. خو ئه و بیست و چوار سه عات له هه مامه که یه: ئه و به یانییه به

کتیبخانه‌ی په‌یق

دهستی خو‌ی پشتی منیش و قله‌که‌می شوشت... برۆن له‌ ئەو
بیرسن. ده‌ی !

شیرۆ مه‌دفع له‌ کۆتاییدا ه‌یتور بووه‌وه:

- پاشان، م‌فه‌وه‌ز وریا، ئە‌وا ده‌رکه‌وت: ه‌ه‌موو ته‌یریک
گۆشتخۆرن، ته‌نیا ناوی گورگ به‌ده‌!
م‌فه‌وه‌ز وریا پرسى «مه‌به‌ستت چیه‌؟».

- ئیشی ئیمه‌، حى على الصلاه ئاشکرایه‌، به‌لام ئە‌و خه‌لک‌ى
دیکه‌، بانگ ده‌دات و له‌ قه‌برستانان قورئانیش له‌سه‌ر گۆڤى
مردووان ده‌خوینى، که‌چى گورگه‌ و له‌ پێستى مه‌ردایه‌!
م‌فه‌وه‌ز وریا خو‌ی لى‌ تووڤه‌ کرد:

- تۆ بۆت نیه‌ به‌بى‌ به‌لگه‌ ئە‌و تۆمه‌ته‌ بخه‌یته‌ ئە‌ستۆى
که‌سێکى وه‌ک «مه‌لا چاو به‌کل»!

شیرۆ مه‌دفع گوتى:

- ئە‌سله‌ن، ئە‌و مه‌لا چاو ته‌ڤه‌ماشه‌ ته‌نیا پێش چوار سال،
ه‌ه‌موو منداڵانى ئە‌م شاره‌ی له‌ زه‌واق نابوو... به‌م دووا دووايیه‌
له‌برسان هات خووى دایه‌ قورئانخوینى و خو‌ی کرد به‌ مه‌لا!
- وس‌س‌س‌!

- خو‌ ئێوه‌، که‌ خه‌لک‌ى ئە‌سلێ ئە‌م شاره‌ن، ده‌بى‌ له‌ من باشت‌ر
ئهمه‌ بزانه‌ن، جه‌نابى م‌فه‌وه‌ز!

م‌فه‌وه‌ز وریا ده‌یزانى که‌ شیرۆ مه‌دفع به‌ ئە‌سل له‌ بنه‌ماله‌یه‌کى
ده‌وله‌مه‌ند و ده‌س‌ڤۆیش‌تووى مووسلاوین و نه‌عیمى برا گه‌وره‌که‌ی،

کتیبخانه‌ی په‌یق

که مه‌سئوول شوعبه‌یه، ده‌توانی هه‌موو شتیکی لی بکا؛ نه‌یویرا پیتی بلتی «ده‌مت داخه و گوو بخۆ»، پیتی گوت:

- تۆ بتوانه لیڤه به‌رگری له خۆت بکه؛ عه‌لاقه‌ت به‌سه‌ر خه‌لکی دیکه نه‌بی!

شیرو مه‌دفعه‌ی گوتی:

- ئاخ‌ر خۆ ئیستا هه‌موو خه‌لک ده‌زانن «مه‌لا چاو به‌ کل ئه‌م کاره‌ی کردووه»؛ لییان روونه: مه‌لا چاو به‌ کل له‌ناو فرنییه‌که‌ی خۆیدا ئه‌م کاره‌ی نه‌نجام داوه! ئیدی برایه‌وه.

- تۆ خۆت دیوته؟

- نه‌مدیوه، به‌لام هه‌موو خه‌لک وای باس ده‌که‌ن.

- تۆ ئاگاداری خۆت به‌ که‌ خه‌لک به‌ خراپ باست نه‌که‌ن،

غه‌می خه‌لکی دیکه‌ت نه‌بی!

- هه‌رگیز کاری وا له‌ من ناوه‌شیتته‌وه.

- ماشه‌للا.. شیرو مه‌دفعه‌ی..! ئه‌دی تازه باسی ئه‌وه‌ت

نه‌ده‌کرد که به‌یانیی پینجشه‌مه‌ خۆت و قله‌که‌ت له‌ هه‌مام بوونه؟!؟

- ئه‌مه‌ له‌گه‌ل قلی خۆم. به‌لام من به‌ حه‌یاتم به‌ بیرم نایه

کاریکی خراپم به‌زۆر له‌گه‌ل مندالیک کردییت. هه‌رگیز.

مفه‌وه‌ز وریا له‌ کۆتایییدا گوتی:

- کاک شیرو، خاوه‌نی مه‌سه‌له‌که‌ شکاتی لیت کردووه و

گومانی خستۆته‌ سه‌ر تۆ. تۆ لای ئیمه‌ ته‌وقیف کراویت.

- مه‌به‌ستت چیه؟

کتبخانه پەڤق

- دهبی چەند شەوێک لیترە بێنیتەوێ تا تەحقیقت تەواو دهبی!
مفەوێز وریا بانگی پۆلیسەکانی کرد بۆئەوێ شێرۆ مەدفعە
بەنە ژووری زندانەوێ.

شێرۆ مەدفعە کاتی چاوی بە کەلەپچەکانی دەست پۆلیسەکان
کەوت، پەنجەیی بەسەر گۆل و گۆلباعەکانی پشتەدەستی خۆیدا
دەهێنا؛ ئنجا لەبەر خۆبەوێ بەتوورەبوونەوێ هەناسەییەکی هەلکێشا:
- ئای.. گەوادی مندالباز!

مفەوێز وریا پرسى «کێ؟»
شێرۆ مەدفعە بە هەمان توورەیی و رڤەوێ گوتی:
- قابیلە لەگەڵ تۆم بێ؟!

15

کاترۆمێر یازدەیی شەو، پۆلیسیک لەناکاو بانگی مفەوێز وریای
کرد:
- گەورەم، مەولوود مندالباز خەبەری بوویەوێ.. فەرموو!

16

ئەو نیوەرۆیە، دوو کۆرە مامەکەیی یووسف، کارۆخ و کامیار،
لەگەڵ دوو هاوڕێیی هاوتەمەنی خۆیان، لە باخچەکەیی مائی
یووسف دانیشتیوون. کارۆخ دەیگوت: من دڵنیام ئەمە کاری
شێرۆ مەدفعە.

کتبخانه ی پە یق

کامیار ده یگوت: نه خێر، تاهیر ته سبیحه، چونکه ئه وهه رگیز
وازی له یووسف نه ده هیتنا. هه می شه به دو وایه وه بوو.
هاوړیکه شیان ده یگوت: ئه دی جه میل دۆخینی گه وواد؟!
هاوړیکه ی دیکه شیان ده یگوت:
- نه خێر. من پێم وایه پۆلیس هه لئه ی نه کردووه.

17

ئه وه پاش عه سه ره، به لقیس خانی دایکی یووسف، له ژێر
دارمیوه که ی ناوه راستی هه وشه ی خو بان، ته سبیحه کی سه د و
یه ک قل به ده سه ته وه، چارۆگه یه کی سپی به سه ری ه وه، دانیشتبوو..
ده ورا نه ده وریشی هه مووی ژنی گه ره ک و خزمه کانی خۆی بوون:
دایزه ویدادی ژنی به دره دین قه ره، داده نه زیهه ی ژنی ئه حمه د
خۆخی، پلکه به دۆکه ی نانکه ر، فه خری خانی ژنی حاجی جه مال
دۆغره مه چی، خا نه هایه تی ژنی عه و نییه فه ندی، ژنه
ناوه نجییه که ی سه عید کووره چی، ژنه گه وره که ی عوسمان سه قای
ئامۆزای.. هه موویان، ده تگوت له پرسه یه ک دانیشتبوون،
دانیشتبوون و دلایان ده دایه وه.

ئامینه خانی ژنی عه بدۆک نه جار، ده سه ته خوشکی دێرینی
به لقیس خان، ته نیشتی چه پی هه رگیز به رنه ده دا. جگه ره کانی
لالیوی خۆشی، یه ک یه ک به عه رزه که ی به رده م خۆی

کتیبخانه‌ی په‌یق

ده‌کوژانده‌وه، که پاشان نه‌سربینی خوشکه بچکۆله‌که‌ی یووسف جارجار ده‌ست به گسکیکه‌وه ده‌هات رایده‌مالین.

ئامینه‌خان چه‌ندین جاری دیکه، پیشتر، له‌لای به‌لقیس خان باسی ئه‌وه‌ی کردبوو که چۆن عه‌بدۆک نه‌جاری می‌ردی، ده‌یان جار، نیوه‌شه‌وان یان به چرکه‌ی نیوه‌پۆ، کوپ و کال و می‌ردمندالانی هیناوه‌ته مال‌ه‌وه و به‌به‌ر چاوی خۆبه‌وه ئیشی خراپی له‌گه‌ل کردوون.

ئه‌و پاش عه‌سره‌ش، دیسان، ئامینه‌خان (به‌لام ئه‌م جارده‌یان به چریه و به‌دزییه‌وه) سه‌ری له بن گوێچکه‌ی به‌لقیس خان نابوو، سویند و قورپانی ده‌خوارد که عه‌بدۆک نه‌جاری می‌ردی، نیوه‌شه‌وان یان به چرکه‌ی نیوه‌پۆ، چه‌ندین جار کوپ و کال و مندالانی هیناوه‌ته مال‌ه‌وه و به‌به‌ر چاوی خۆبه‌وه لاقه‌ی کردوون.

به‌لقیس خان، دیسان، به‌ده‌م بیستنی ئه‌م قسانه‌ی ئامینه‌خانه‌وه، له‌به‌ر خۆبه‌وه ته‌سبیحاتی ده‌کرد و ده‌یگوت:

«استغفر الله.. استغفر الله..»

ئامینه‌خانیش، له‌ژیر نیوچه‌وانی گرژ و داگرتووی خۆبه‌وه، له‌ناو ژنه‌کاندا، هه‌ولێ ده‌دا وا ده‌ری بخات که گریان‌که‌ی، بۆ یووسفی به‌لقیس خانه، نه‌ک بۆ حالی په‌ریشانی خۆی.

«مەلا چاو بە کل» لەلایەن جابیر جەنازە ی باوکی یووسفەو شکاریەتی لی کرابوو. هەر لە کاتژمێر نوێ بەیانیی رۆژی پینجشەممەو، دووای سووکە تۆژینەو دەیهک، لە پۆلیسخانە ی تەیراوو وە راپیچیان کردبوو وە پسخانە ی سەرا. مەلا چاو بە کل لە هەموو ژیانیدا زیندانی نەدیوو. ئەمرو، لە ژووریککی ئینفرادیدا دایانابوو: چاوەرپی رۆژی مەحکەمە ی دەکرد.

مەلا چاو بە کل تەنیا خوشکیکی هەبوو: بەهیجەخان کە ژنی ئەنوەر کۆتر باز بوو، لەگەڵ یەک تاقە برایشی، کاکۆ، کە جاران دوکانیکی تۆمارکردنی شربتی گۆرانی و قیدیوی هەبوو. . لەسەر فروشتنی کاسیتی گۆرانییەکانی «شقانپەر وەر» موخبیریان لیدابوو؛ ئەویش لەترسی ئیعدام، چەند مانگیک پیش ئیستا دابوویە شاخ و ببوو پیتشمەرگە.

بەهیجەخان لەلای مائە خەزوورانی دەگربا:
- بەخوا، مائە قەبرە، مەغیدی برام لەسەر کاکۆ گیراو:
چونکە ئشتەم کاکۆی برام موخبیریان لی دابوو، ئەویش ئشتەم چ بکا؟ بوو پیتشمەرگە».

نزاری کورپە پارچەلەکە ی مام قادری قەیماغفرۆش کە برادەر و
هاوژای یووسف بوو، ئەو شەو خەونیکی ناخۆشی دیتبوو:
جەمیل دۆخین و کەریم کەرگی و تاهیر تەسبیح.. بە ھەر
سێکیان، لە ناو بەستەکە ی ژێر پردی سەیداو، دەستیان گرتبوو،
دەیانویست بێبەن. نزاریش ھەر هاواری دەکرد و کەس
نەدەگەیشتە فریای. مام قادری قەیماغفرۆش نیوەشەو لە گەڵ هاوار
و لالانەوێ کورپەکە ی خۆی خەبەری بوویەو:
- لا حول و لا قوہ الا باللہ..

دوای ئەمە، بە یانییەکە ی زوو، قادر قەیماغفرۆش بە پەلە خۆی
گەیانە زیندانی قشڵە، بە لام نەیتوانی بچیت سەردانی مە لا چاو
بە کلی هاوڕیتی بکات؛ پاسەوانەکان پێیان گوت: «تەنیا
دووشەمووان مەهاجە ھەیە». بە پەلە نامە یەکی بۆ «مە لا» ناردە
ژوورەو:

«مەولوود مندالباز لە ژووری زندانەکە ی خۆی لە تەیراو
پایکردوو و پۆلیس بە دووایدا دەگەرتن».

عەقید عەلی، گازیانە ی لە مەووەز وریا دەکرد:
- دەبووایە دەموودەست بئێناردایە تە زیندانی سەرا!

کتبخانه پەيق

- گەورەم، جارێ هێشتا تەنانهت يەك قسە ئىفادەيشيمان لىنى
 وەرەنەگرتبوو. جگە لەمەش باوکی تەعەددالیکراو تەنیا شوپەهەى
 لەسەر هەبوو و هیچی تر!
 عەقیدەلى گوتى:
 - ئەگەر تەنیا شوپەهە بێت، بۆ رادەکا؟!
 - خۆ من دەستى خۆمم بۆنە کردبوو؛ چۆزانم رادەکا.
 - هەر چۆنیک بێت، ئەم راکردنەى ئەو، لەسەرى دەنوسریت و
 حاکم حسیبى بۆ دەکات.
 - دەبێتە بەلگە يەك لەسەرى.

ئەو رۆژەى مەولود مندالباز زیندانه بچووکەکەى مەخفەرى
 تەیراوەى شکاندبوو و راپیکردبوو، تەرمى پازدە «سەربازى
 شەهید» بە جارێک، لە سەنگەرەکانى عەبادان و قەسرى
 شیرینەو گەرابوونەو هەولێر: يەکیک لەوانە تەرمى کورپە
 تاقانەکەى حاجى موراى قاپقاچى بوو کە تازە ژنیان بۆ
 گواستبوو! مەخفەرى تەیراوە دەبوایە ناوێشانى خاوەن ئەو
 تەرمەنە بدۆزیتەو و پەيوەندى بە خاوەنەکانیان بکات.
 مەخفەرى تەیراوە مەژغوول بوو. ئەو رۆژە هەرایەک بوو نەبێتەو:
 هەولێر هەموو رژابوو بەردەم مەخفەرى تەیراوە، هەر کەسیک
 وایدەزانى کورپى خۆیەتى «شەهید کراوە» و تەرمەکەیان
 گەراندۆتەو.

کتیبخانه‌ی په‌یق

عه‌قید عه‌لی ده‌یگوت:

- مه‌ولوود مندالباز ئه‌و دهرفه‌ته‌ی قۆزته‌وه و توانی رابکات.

21

قادر قه‌یماغفرۆش خۆی گه‌یانده‌ لای جابیر جه‌نازه‌ی باوکی

یوسف:

- مام جابیر، تۆ پیاویکی خواناسی، گوناخت ده‌گا ئاپرووی

پیاویکی دینداری وه‌کو «مه‌لا چاو به‌کل» ده‌به‌ی!

مام جابیر به‌م قسه‌یه زۆر توورپه‌ بوو:

- ده‌ی، یاخوا نوخشه‌ له‌ کوپی تۆش بی! تۆ واتیده‌گه‌ی که

هیشتا من هه‌یای خه‌لک ده‌به‌م..؟!!

مام قادری قه‌یماغفرۆش، له‌بیری چووبوو که ده‌بوایه‌ ته‌قدیری

ئه‌وه‌ بگری چ کاره‌ساتیک به‌سه‌ر مام جابیردا هاتوو. هیتورتر

گوتی:

- مام جابیر، ئیستا که ئه‌و مه‌ولووده‌ خویرپیه‌ زندانی

شکاندوو و رایکردوو، ئه‌مه‌ به‌لگه‌ نیه‌ بوئه‌وه‌ی بزانی تانبار

کییه‌؟

جابیر جه‌نازه‌ گوتی:

- ئه‌گه‌ر منیش داوا بکه‌م، حاکم خۆی به‌ری نادا.

- بۆچی؟

کتبخانه پەيق

- چونکه تاوانه که له ناو فرنییه که ی «مه لا چاو به کل» دا پرووی داوه.

22

ئەو نیوه پۆیه، دوو کورپه مامه که ی یوسف، کارۆخ و کامیار، ته مهن سیزده و چوارده سالان، له گه‌ل دوو هاوڕێی هاوته مهنی خۆیان، له باخچه که ی مائی یوسف دانیشتبوون: هه‌ر یه که یان به چرپه چیرۆکی خۆی به ده‌ست مندالبازه‌کانی گه‌رپه‌کی خۆیان ده‌گێڕایه‌وه: سه‌لیم ساپووخ، قادر قه‌نینه، که‌ریم که‌رگی، بیج هه‌سن..

عه‌سه‌ره‌که‌یشی، یاسین، له‌گه‌ل کارۆخ و کامیاری دوو کورپه مامه‌که‌ی، له‌ تازییه ئیبه‌وی کورپه تاقانه که ی عومه‌ر پۆخچی هه‌ستابوون، پشتیان له‌ مزگه‌وتی شیخی چۆلی، به‌ره‌و ماله‌وه ده‌گه‌رانه‌وه.. کاتی گه‌یشتنه به‌رده‌م چایخانه که ی «مام سه‌لیمی لاسووتای» ده‌نگی عه‌تابه‌یه‌کی سعد الحلی له‌ ناو چایخانه که وه ده‌هات. کارۆخ ته‌ماشای عه‌سکه‌ره عاره‌به‌کانی ده‌کرد: تاک تاک جووت جووت له‌ ولاتریشه‌وه پۆل پۆل له‌ هه‌مامه که ی به‌رامبه‌ر چایخانه که وه ده‌هاتنه ده‌ره‌وه و خۆیان ده‌کرد به‌ ناو چایخانه که ده‌ا (کارۆخ جارێکیان چووبووه ناو چایخانه که قومیک ئاو به‌خواته‌وه، به‌بیره‌تی «حمديه صالح و بناتها» قژیان تا سه‌ر سمتی خریان کراوه، سنگ و مه‌مک نیمچه رووت، له‌ ته‌له‌قزیونه که وه، به‌دیار

کتبخانه پەيق

فيكه و ههراي عهسكه ره عاره به كانه وه، به دهم گۆرانييه وه خۆيان
بادهدا و سه مايان ده كرد. كاروخ ئه و رۆژه زۆر ههزي ده كرد ئه و يش
بچيت قه برك ته ماشاي سه ماي نيمچه پرووتي حمديه صالح و
كه كه كاني بكات؛ به لام چه ندي ده كرد نه يده ويرا به تاقى ته نيا
له ناو ئه و هه موو عهسكه ره عاره به حلالوى و به صراوى و
سه حراوييه دابنيشيت؛ له و ده مه دا ياسين په نجهى بو ناو
چاى خانه كه دريژكرد و زنجيرهى خه يالى كاروخى پچراند و گوتى:

- ئه مه «نه جو نازداره»، جه ماعت!

كاميار گوتى: نه جو نازدار كتيه؟

- قلى سه ليم ساپرووخ.

كاروخ، ته مه نى سيزده سالان بوو، گوتى:

- قل يه عنى چى، ياسين؟

- يه عنى وهك ئه وهى ببيتته ژنى.

كاروخ يه كه م جار بوو شتى وا ببيسييت. كاميار ويستى باشت
ئه م نه ينيبانهى له لا ئاشنا بكات:

- قله كهى جه ميل دۆخينيش ناوى «مه غه بى مووه».

- مه غه بى موو؟

ياسين پيكه نى، گوتى:

- ئه وهى تاهير ته سبيحيش: «خه ليل خري».

عەبد گولبەع، بۆرای مەولود مندالباز، دوکانی چاگردنەوێ
 رادیۆ و تەلەفزیۆنی هەبوو، گوتی:
 - راستە ئێو بۆرای منە، بەلام من لە ئێو بەرپرس نیم. بۆخۆتان
 بۆن بیدۆزنەو.

مفەوێز وریا لە عەبد گولبەعی پرسى:
 - چووێ بۆ مووسل؟
 - من نازانم لەکوێیە و چووێ بۆ کوێ. خۆ لەگەڵ ئیمە نازی!
 مفەوێز وریا وای بە باش زانی سەردانیکی برا گەورەکەشیان
 بکات، سەعد، کە لە بانقی رافیدین فەرمانبەر بوو.

خالی یووسف، قادر قیرۆ (بۆخۆشی کاتی خۆی مندالباز
 بوو) مندالبازەکانی تەیراوێ و تەعجیل و خانەقا و تەنانەت
 ئەوانەى گەرەگی عارەبانیشی یەک یەک دەناسی؛ بە بەلقیس
 خانى دایکی یووسفی گوت:

- بەلقیس، خوشکی خۆم، غەمت نەبی.. تۆ دەزانی: من بۆ
 خۆم لە خەتی مووسل ئیش دەکەم.. بەخوا لە ماوێ یەک هەفتەى
 داها توودا پەتی لە مل دەکەم و وەکو سەگ دەیهێنمەوێ بەردەمت.
 هەر ئیستاش هەموو برادەرە شوفیرەکانی خۆم کە لە خەتی مووسل
 ئیش دەکەن، ئاگاداردەکەمەوێ. بەلێنیش دەدەمی ئەگەر مەولود

کتبخانه پەڤق

ئەم کارەى کردبى، بە دەستى خۆم لە ناوەراستى شار بیکەم بە
عیبەت و ھەلاھەلای بکەم.

دایکى کلۆلى یووسفیش ھەر قژى خۆى دەرنیپەو و
دەلالایەو:

- یووسف.. یووسفم پۆ! لە من پۆی..

25

«جایىر جەنازە»، باوکى یووسف، پیاویکى درێژکۆلەى لاوازی
بى ھیز بوو. لە سەرى جادەکەى لای مالى خویان دوکانیکی
بچکۆلەى لیفەدرووینى ھەبوو. پیاویکى بەلەنگاز و سادە و
ھەمیشە بیدەنگ، خەلک لەبارەپەو دەیانگوت «میش لە دەمى
خۆى دەرناکا». ئەو پۆژە، وەک شیتى لى ھاتبوو، سەرى دنیای
لى ھاتبوو و یەک، بە یاسینی کورە گەورەکەى خۆى دەگوت:
«ھەر دەبى بیدۆزینەو! بۆ کوێ دەچى؟! قور بەسەر
ئەژدادیشى!».

جایىر جەنازە ئەو پۆژە تەنانەت نەچوو نوێرى جومعەش، ھەر
دەگەر و لەگەڵ یاسینی کورە گەورەکەى، سۆراغى مەولوود
مندالبازیان دەکرد. یاسینیش زوو زوو بە باوکى دەگوت:

- دەبى دەستى ئەوى تیدا بى، بابە؛ دەنا بۆچى رادەکا!

- بلیم چى، کورم.

یاسین به باوکی گوت:
- مـفه وه ز وریا دهـلـی: «مـهـولوود مندالباز رایکردوه بو
مووسل».
باوکی یووسف گوتی:
- له بنی دنیاش بی، ههر دهیدۆزینهوه، کورم.

26

رۆژی دووشهـمه، پـیـنـجهـمین رۆژ بوو که مال یووسفی تـیـدا
نهـبیـت. مالـهـپـلـک و مالـهـمـام و مالـهـخـال و ژنانی دهـرودراوسـی،
پهـیتـا پهـیتـا دهـهـاتنهـ مالـی یووسف. لهـناو ژنانیشدا خهـبهـر
بـلاوبـیـوه: «مـهـولوود مندالباز لهـدهـست پۆلیسهـکانی زیندان غاری
داوه و چوهـ بوـ مووسل: پۆلیس لهـ ههـموو شوپـینـیک بهـدووایدا
دهـگهـرـین».
دایکی یووسف، ئەو رۆژه لهـناو ژنانی میواندا ههر دهـلاـلـایهـوه:
- بهـقـوربانـی بم! یووسف جوان بوو. جوانی خوی بوو که سهـری
خوارد!

27

ئـهـو شهـوه، دووای ئەوهـی میوان مالـیان چۆـل کرد، یاسین، خزایه
پال باوکی و بهـدهـم گریانـهـوه بهـ باوکی گوت:

کتبخانه پەڤق

- بابە ، من مەکتەب جی دێلم و چیتەر دەوام ناکەم.
- بۆچی کورم؟
- یاسین گریا :
- بابە ، یوسف حەیا ی هەموومانى برد.
- باوک خەریک بوو بداتە پرمە ی گریان :
- نا ، کورم ، یوسف منداڵە .
- منداڵی چیە ؟ حەیا ی هەموومانى برد!
- خەلکی گەورە حەیا ی ئیمەیان برد . خەلکی گەورە شەرفی ئیمەیان شکاند . یوسف منداڵە . تیگەیشتی !
- باوکی یوسف لە نیوان توورەبوون و بەزەیی هاتنەودا له یاسینی خورپیهوه :
- جارێکی دیکەش گووی وا نەخۆیت!

28

نیوه‌ڕۆیه‌کی گەرمی هاوین بوو ، دایکی یوسف بەبیربەتی و وەک فیلمیک دیتەوه پیش چاوی : یوسف دەسه‌سڕێکی تەنک بەسەر پشته‌ده‌ستییه‌وه ، گەراپه‌وه ده‌گریا .

یوسف له دوکانێکی ئوتووکردندا شاگرد بوو «مکوی ١٤ قەوز». ئەو نیوه‌ڕۆیه ، وەستا ستاری ئوتووچی له کاتی ئیشکردندا نەیزانیبوو دەستی یوسف له‌سەر زەمینە ی ئوتووکه‌ بووه ، ئامیتری

کتیبخانه‌ی په‌یق

ئوتووی هه‌لمه‌که‌ی داگرتبووه خواره‌وه و پشته‌ده‌ستی یوسف
یه‌کسه‌ر چززه‌ی لی هه‌ستابوو.

ئه‌و سووتانه، به‌و ئوتووه گه‌رمه گه‌وره‌یه، سه‌رله‌به‌ری چه‌رم و
پیتستی پشته‌ده‌ستی یوسفی داپزانده‌بوو. ئه‌و نیوه‌پۆیه، یوسف
له‌ باوه‌ش دایکی خۆی هه‌ر ده‌گریا و ده‌لایه‌وه.

- کو‌یراییم دایه، ئیستاش هه‌ر ئه‌و نالینه‌ی له‌ گو‌یچکه‌مدا
ده‌زنگیتته‌وه.

دایکی یوسف، له‌م عه‌سه‌ری بێ یوسفیدا، ئه‌م پشته‌ده‌ست
سووتانه‌ی یوسفی بیه‌رکه‌وتبووه، هه‌ر شینی ده‌گی‌را و له‌ پرووی
خۆی ده‌دا: «به‌قوربانی بم. له‌ که‌س نه‌پۆیی، له‌ من پۆیی..»

یوسف ته‌مه‌نی پازده‌ ساڵ بوو، جوانکیله‌ و هیمن و ژیر.
جوانیه‌که‌ی له‌ دایکییه‌وه، هیمنیه‌که‌ی له‌ باوکییه‌وه،
ژیرییه‌که‌یشی له‌ سروشتی خۆیه‌وه بو‌ما‌بووه.

سه‌باره‌ت به‌ نه‌داریی باوکی، یوسف ساڵیک دره‌نگتر له‌
ته‌مه‌نی خۆی چوو به‌ر مه‌کته‌ب. کاتی خۆی، دایک و باوکی هه‌ر
ئاگاشیان لی نه‌بوو که‌ یوسف کاتی چوونه‌ مه‌کته‌بی هاتوو،
قادر قیرو‌ی خالی ده‌ستی گرت و بردی له‌ قوتابخانه‌ قه‌یدی کرد.
یوسف تا ئه‌وکاته‌ی له‌ قوتابخانه‌ش ناوی تو‌مارکرا، هه‌ر
گوله‌به‌رۆژه و بنیشتی، به‌سه‌ر سنییه‌که‌وه، له‌ شه‌قامه‌کان
ده‌فرۆشت.

کتبخانه پەڤق

مام جابیری باوکی، حەزی نەدەکرد یووسف کار بکات،
 دەیگوت «هەتا ماوم دەبی هەر بۆ خۆم بەخیویان بکەم»، بەلام
 دایکی، دەیگوت «نەخێر، با کار بکات و فێری کاسی ببیت».
 یووسف کاتی چوو بەر خۆیندن، ئەوێ لە کۆل بوووە کە لە
 بەیانیهوه تا ئیوارە کار بکات. خالۆکە، بردی بۆ لای
 برادرێکی زێرنگەری خۆی، لە لای ئەو کردی بە شاگرد.
 هەموو ئیوارەیک، کاتی دەگەراییهوه مال، دایکی دەستی لە
 ملی دەکرد و پیتی دەگوت:

- کورم، پیاو نابێ دەستوی سپی دەریچیت! بۆ خۆت لای ئەم
 پیاو زێرنگەرە فێری زێرنگەری دەبیت.
 باوکیشی، بۆ گالتەپێکردن دەیگوت:
 - ئا، ئا، کورم، هەر دوو سالی دیکە یە ئیدی دەبیت بە
 زێرنگەرێک لە هەموو هەولێر تاک بێ! ئەرێ وەللا، هەر دوو
 سالی دیکە یە، هەموو زەندی دایکت دەکە ی بە بازنی عەیار
 بیست و یەک.

دایکیشی پێدەکەنی. بە یووسفی دەگوت:
 - کورم گۆی مەدە باوکت، ئەو گالتەت لە گەڵ دەکا و حەزناکا
 هیچ کامیکتان کار بکەن!
 - نەوێلا نا کورم گۆی مەدە باوکت..
 - بەخوا بزانه دەبیتە چتۆ زێرنگەرێک!
 هیشتا هەفتەیک بەسەر کارەکە ی یووسف تێنە پەریبوو،

کتیبخانه‌ی په‌یق

نیوه‌پۆیه‌ک وه‌ستا جه‌ردیسی زیرنگه‌ر، ژنیک هاته دوکانه‌که‌ی. یووسف چاوی لییان بوو: له‌ناو دوکانه‌که‌که‌وتنه‌ پسته‌ پستی نیتوان خو‌بان. یووسف له‌ قوولایی ناو دوکانه‌که‌ دانیشتبوو، نه‌یده‌ویست وای پیشان بدا ئاگای له‌وانه‌، مه‌ژوولی توانده‌وه‌ و له‌حیمکردنی هه‌ندی پارچه‌زێر بوو. له‌ناکاو، وه‌ستا جه‌ردیس بانگی کرد:

– یووسف! وه‌ره‌ برۆ کیلۆیه‌ک ته‌ماته‌ بکړه‌!

له‌ ده‌ره‌وه‌ باران ده‌باری، یووسف به‌به‌ر بارانه‌که‌دا چووه‌ ناو قه‌یسه‌ری، کیلۆیه‌ک ته‌ماته‌ی کړی و هاته‌وه‌، دیتی: وه‌ستا جه‌ردیس و ژنه‌که‌ پیکه‌وه‌ چوونه‌ته‌ ناو قوولایی دوکانه‌که‌وه‌ و به‌کتر هه‌لده‌پشیون.

– ئه‌مه‌ کیلۆیه‌ک ته‌ماته‌، وه‌ستا!

وه‌ستا جه‌ردیس گوتی:

– چیه‌ ئه‌وه‌؟ تۆ ته‌ماته‌ت کړیوه‌؟!

– ئه‌دی جه‌نابت نه‌تگوت «ته‌ماته‌»؟

– نه‌خیر، کوږم، من گوتم «بیبه‌ر»، بچۆ ده‌ی، ږاکه‌، کیلۆیه‌ک بیبه‌ر بکړه‌!

له‌ ده‌ره‌وه‌ باران ده‌باری. یووسف به‌به‌ر بارانه‌که‌دا دیسان گه‌ږایه‌وه‌ ناو قه‌یسه‌ری، کیلۆیه‌ک بیبه‌ری کړی و هاته‌وه‌. دیتی: دیسان وه‌ستا جه‌ردیس و ژنه‌که‌، له‌ باوه‌ش به‌کتر، مه‌ژوولی به‌کتر بوون:

کتبخانه پەڤق

- فەرموو وەستا، کیلۆیهک ببەر!

وەستا جەردیس دیسان خۆی لێی توورە کردەو:

- چیه ئەو تۆ ببەرەرت کړیو، کەرە!

- ئەدی تۆ نەتگوت «کیلۆیهک ببەر»؟

- نەخیڕ، من گوتم: «دەسکیک توور و دەسکیک کەرەوز، کۆری خۆم». زووبە، دەی..!

لە دەرەو هیشتا هەر باران دەباری، یوسف دیسان بەبەر بارانە کەدا چوووە ناو قەیسەری، «دەسکیک توور و دەسکیک کەرەوز»ی کړی و هاتەو، دیتی: وەستا جەردیس و ژنە کە هیشتا هەر پیکەو، لەناو قوولایی دوکانە کەدا یەکتەر هەڵدەپشێون.

- ئەمە «دەسکیک توور و دەسکیک کەرەوز»، وەستا!

وەستا جەردیس گوتی:

- چیه ئەو؟ تۆ توور و کەرەوزت کړیو؟!

- ئەدی جەنابت نەتگوت «دەسکیک توور و دەسکیک کەرەوز»؟

- نەخیڕ، کۆرم، من گوتم «کیلۆیهک باینجان». تۆ چەند کەری؟! راکە، دەی؛ بچۆ کیلۆیهک باینجان بکەر!

لە دەرەو هیشتا هەر باران دەباری، یوسف دیسان گەپایەو ناو قەیسەری، کیلۆیهک باینجانی کړی و هاتەو؛ دیتی: ئەم جارە دوکانە کەیان داخراو. دیار بوو وەستا جەردیس لە دیوی ژوورەو پەپەنگی دوکانە کە ی راکیشابوو خوارەو.

کتبخانه پەيق

یووسف لهو رۆژه باراناوییه دا تا ئیواره هەر بیرى له وهستا
 جهردیس و ژنه که ده کرده وه، پاشان له ناکاو ههزی کرد چیرۆکه که
 بو باوکی بگێڕێته وه. باوکی یووسف، دووای بیستنی چیرۆکه که،
 ده موده ست بریاری دا و به یووسفی گوت:

- جارێکی دیکه ناچیته وه لای ئەم سه سه ریه!

دایکی، له سه ره خوانی نانی ئیواره بوون، پرسى:

- بو؟

مام جابیر، پووی کرده یووسف، گوتى: بۆی بگێڕه وه!
 ئیتر، لهو رۆژه وه، هه میسه، دایکی، له رێگای خالۆکه یه وه،
 یووسفی ده برد له دوکانێک ده یکرده شاگرد، باوکیشی،
 به پێچه وانیه ی ئه و، دووای ماوه یه ک، ده چوو له و دوکانه ده ری
 ده هینا.

شه وێک، له ناو جی، دایکی یووسف به جابیری گوت: «ئه مه
 چیه: من هه ره ده مه وئ ئەم منداله فییری پیشه یه ک بیت،
 دایده نی مه به ره کارێک و تو دووای هه فته یه ک ده چی
 ده ری ده هینی؟».

جابیر جه نازه پێش ئه وه ی دوکانی لیفه دوررینه که ی بگوازیته وه
 گه ره که که ی خۆیان له ته یراوه، چه ندین سال بوو له ناو بازاری
 گه وه شاگرده په ره چی بوو. باش ده یزانی ناو بازاری گه وه ره و
 قه یسه ری کتیی تیدایه و چیی تیدا ده کری! یه ک به یه ک قه ساب
 و زیرنگه ره و به قال و کوتال فروش و که بابچی و نه جاره کانی ناو

کتبخانه پەيق

قەيسەرى و بازارى گەورەى دەناسى. بە بەلقىسى دايكى
يووسفى گوت:

- بەلقىس، تۆبىر لە شتىك دەكەيتەو و من بىر لە شتىكى
ديكە..

- تۆبىر لە چى دەكەيتەو؟

- من پياوى ناو بازارم و باشتەر لە تۆئەو پياو خويىرى و
تۆربىيانە دەناسم كە تۆپىت وايە يووسف لەلايان فىرى
كەبابچىتى و نەجارى دەبىت!

- من دەلەيم بەلكو دەستويى سى دەرنەچىت و بۆخوى فىرى
پيشەيەك بىت!

جايىر جەنازە دەيزانى لەناو بازار و چايخانە و كووچە و كۆلانا
، بە ناوى شاگردىيەو چى بە منداڵ و مەزنان دەكرىت، گوتى:
- بەلقىس، تۆتەماشاي بكە! يووسف (بە قوربانى بم) تۆ
ديوتە: دەلەيتى بووكەشوشەيە! دلم نايت لە ھەموو جىيەك بىتە
شاگرد! تىگەيشتى!

- ئەدى چى بكا؟

جايىر بەتوورەيىيەو:

- يووسف جوانە.. جوانكىلەيە.

بەلقىس جەختىي كردهو:

- ئەدى ھەر بە كۆلانا ندا بسوورپتەو؛ خويىرى دەربچى؟

- بۆخويىرى دەردەچى؟

کتیپخانه‌ی پەیق

- منداڵ ئەگەر کارێک نەکا، ناچارە هەر بە کۆلانیاندا
بسوڕیتەوه.

- با بێتە دوکان و بەردەستی خۆم بکا.

- ئەدی یاسینت لە لا نیه؟

- با بە نۆرە بێن.

- دە کەواتە، با یوسف لە لای خۆت بێ و یاسین شاگردی
بکات!

جاییڕ جەنازە، لەناو جێ، عادیەتی بوو: کاتی زۆر تووڕە بووایە،
دە یگوت: «عەجباایب!».

- دە باشە، دەی.

- یوسف جوانە، بەلقیس. دلم نایە لە هیچ شوێنێک بێتە
شاگرد و تەواو. کۆرەکە ی حاجی وەهاب چەخماخچیت بە بیرە
چیان پێ کردبوو؟

- پیاوێکە، دەی! خۆت چۆنی بە باش دەزانی، ئەو بەکە!

- بە فێلی ئەوێ کە بیبەن ئوتوو مبیلیکی پێ چاک بکەنەوه،
بردبوویانە ناو زوورگەکانی کەندی ناوه، لەوێ تێر تێر ئیشی خۆیان
لەگەڵ کردبوو و هینابوویانەوه.. هەر پەشە ی ئەوێشیان لێ کردبوو
کە لە لای کەس قسە نەکات دەنا دەیکوژن، تا وای لێهات و رده
ورده وەستا فیتەرەکە ی خۆشی پێی فێر ببوو. تا لە کۆتاییدا
لەژێر وەستاکە ی خۆیدا گیرا و هەموو شتیکی بۆ پۆلیس و بۆ
دایک و باوکی خۆشی گێرایەوه!

کتبخانه ی پەیق

- وەش، چ بێزەوەریت، جابیر. دوور بێ یاخوا. خو کفرم
نەکرد!

- دە بنوو، بنوو...!

- خەوم لی ناکەوی، جابیر.

- بەبیرتە دەمگوت: «یوسف جوانکیله یه، با نەبیتە شاگرد!

- بەقوریانی بم، ئنجا خو له کاتی شاگردیدا وای بەسەر

نەهات؟! من ناردم بو فرنی، بچی سەموونم بو بکری (هەه ی بە

قوزەلقورتم بێ!). ناردم سەموونم بو بکری.. نەگەرایەو..

بەلقیس خان دەستی کردەو گریانی شەوانە ی خۆی..

29

یاسین، نیوێشەو، خەونیکی ناخۆشی بینی:

کۆمەلێک خۆپری و توپی و مندالباز، بە هەموویان دەورەیان

دابوو. سەلیم ساپرووخ، کە مندالبازیکی گەرەکەهە ی خۆیان بوو،

لی هاتە پیشەو و دەستی راکیشا، لەناو مندالباز و

خۆپریهکاندا قوتاری کرد، ئنجا سواری پاسکیلیکی کرد و پیتی

گوت:

- بچۆرە چایخانه کە ی عومەر پالەوان، ئیستا منیش دیمە

ئەوی. راکە!

یاسین لەو دەمەدا یوسفی برای دەبینی هاواری دەکرد:

- یاسین، نەکە ی، سواری پاسکیله کە ی سەلیم ساپرووخ نەبیت!

کتبخانه پەیق

فیلت لی دەکا، دەتبا! سواری پاسکیله کهی نه بی! دهتبا! دهتبا
 ئەتکت دهکا! نه کهی سواری پاسکیله کهی بی!
 یوسف له خهونه کهی یاسینی برابدا هه هاواری دهکرد و
 دهکروو زایه وه..

30

- خه لکی ههولیر، کهس کچ و خوشک و ژنی خوی ناهینیتته
 دهره وه. ئیدی پیاو له شارهدا ناچار ده بی عاشقی هاو جنسی
 خوی بی.

- استغفرالله.. یه عنی چۆن، دختۆر؟
 - تۆ ئەمسەر تا ئەوسه ری بازارێ ههولیر تهی ده کهی، ژنیک
 یان کچیک نابینی.
 - ئی...؟!

- ئەم شاره گه ورهیه پیاویکی تیدا نیه.. که ژنه کهی خوی یان
 کچه کهی خوی بنیریتته دهره وه یان هیچ نه بی له گه ل خوی
 بیانیهینیتته دهره وه.

مام قادری قه یماغفرۆش گوتی:

- ئنجا ئەمه په یوه ندیی به مندالبازییه وه چیه؟
 دکتۆر زه که ریای کورێ ئەحمه دئاغای دۆغره مه چی، که تازه
 دکتۆرای له بواری نژداریی هه ناو له لهندهن هینابۆوه و عیادهیه کی
 پزیشکیی له نزیک دهرمانخانه ی شیمال کردبۆوه، به مام قادری

کتیخانەى پەيق

گوت:

- ئەم بەزمەى منداڵبازى، لە ھەولێر، بەرەنجامى ئەم دابراڤانەى
جەنسەى نێر و مێنەى لە يەكترى.

- چۆن؟

- كچ و كور ئەگەر ھەر لە منداڵییەو بەتوانن يەكتر ببینن و
چاویان بە يەكتر بكەوێ، یان ھېچ نەبێ ئەگەر لە تەمەنى
ھەرزەكارییەو بەتوانن يەكتر بناسن، ئەوا كەلكەلە و ھەوەس و
ئارەزووى پیاو ھېچ نەبێ كەمێك دادەمرکیتەو و لە ھەمان كاتدا
پیاو ئەوكاتە باش باش لەو تێدەگات كە كچ بە مەخلووقیكى
جوانتر و شایستەتر بۆ خۆشەویستى بزانی، لەچا و كور.

مام قادری قەیماغروش، سەرى لەم قسانەى دکتۆر زەكەریای
كورى «ئەحمەدئاغای دۆغرمەچى» سوپما بوو.

31

«پائید نەعیمی برا ھەرە گەورەكەى شێرۆ مەدفعە مەسئول
شوعبەى ئیستیخباراتى مەخمورە، تا ئیستا سێ نۆط
الشجاعەى قادسیەى صدامى دراوەتى و دەستى لەناو
حكومەتدا دەپوا و پیاویكى زالمە».

یاسین ئەم قسانەى لە دلى خۆیدا بە خوى دەگوت و دەترسا.
دەترسا لەوێ كە پائید نەعیم (سەبارەت بەوێ كە شێرۆى براى

کتیبخانه‌ی په‌یق

له سۆنگه‌ی یووسفی برای ئەم گیراوه) شه‌قاوه و شه‌للاتیه‌کان
هان بدات و ئەمیش تووشی چورتمیک بکات، یانیش خو له
دهستی دێ بجێ باوکی به‌گرتن بدات و بلێ «ئەم عائیله‌یه
عائیدوونن یان په‌یوه‌ندیان به‌پیشمه‌رگه‌وه‌ هه‌یه..

32

مام جابیری باوکی یوسف به‌عه‌قید عه‌لیی گوت:

- من بۆ خۆم ده‌چمه‌ مووسل به‌دووایدا ده‌گه‌ڕێم.

- چۆن؟

- خۆم و یاسینی کورم ده‌چین.

عه‌قید عه‌لیی که‌وته‌ ئامۆژگاریی مام جابیر:

- نه‌خێر. ئەمه ئیشی خۆمانه‌. له‌م رۆژانه‌ ده‌یدۆزینه‌وه‌. غه‌متان

نه‌بی!

- نه‌خێر.

- چۆن؟

- مه‌ولوود مندالباز ئەو پیاوه‌ نیه‌ که‌ ئێمه‌ بۆ خۆمان نه‌توانین

بیدۆزینه‌وه‌.

مه‌لای مزگه‌وتی شیخی چۆلی، له‌و ده‌مه‌دا، بانگی نیوه‌رۆی

ده‌دا. له‌ که‌بابخانه‌که‌ی «خالی‌د بیرژی»، مام قه‌ره‌ی پینه‌دۆز،

وه‌ستا ئەسکه‌نده‌ری بن‌دیان، له‌گه‌ڵ مام به‌کری بیرچی دانیشتبوون

کتبخانه‌ی په‌یق

نانی نیوه‌رۆیان ده‌خوارد. له‌ ته‌نیش‌تیشیان‌وه، عه‌بد گول‌باع،
 برای مه‌ولوود مندالباز، دانیش‌تبوو ئه‌ویش نانی ده‌خوارد.
 گۆرانیه‌که‌ی فازل عه‌واد له‌ ته‌له‌قزیۆنه‌ ره‌ش و سپیه‌که‌وه
 داده‌رژایه‌ ناو ته‌قه‌ ته‌قی قاپ و که‌وچک و قسه‌کانیان‌وه:

« لا خه‌به‌ر لا

»چه‌فیه‌ لا

»حامز حلوو لا شه‌ریه‌ت..

33

- مه‌ولوود باش خۆی قوتار کرد، کاک عه‌بد!
- ده‌لێن «رایکردوو به‌ مووسل»؟
- به‌خوا، له‌ بنی دنیاش بێ، هه‌ر ده‌یدۆزنه‌وه.
- باشه‌، ئه‌م برا به‌دبه‌خته‌ت بۆچی ئه‌م به‌زمه‌ ته‌رک ناکا.. کاک عه‌بد؟
- چی لێبکه‌م؟ چه‌ندی پیتی ده‌لێن. فایده‌ی نیه‌.
- جارێکیان گوتبووی «پیاو له‌ ژن بووه‌، چۆن ده‌بێ به‌ لای ژندا بچیته‌وه؟».
- وه‌ستا ئه‌سکه‌نده‌ری بندوقان گوتی:
- لا حول و لا قوه‌ الا بالله...

عهبد گولبای، برا گه وره که ی مه ولوود مندالباز، بوئیواره، له نادی مهه ندسین له سه ر قومارکردن بوو، به په له نامه به کی بو مه ولوودی برای نووسی و دایه دهست ماموستا مورسه لی براده ری خو ی که بو سبه ینن ده چوه پرسه ی خزمیکی خو ی که له قادسیه ی صدامدا «شه هید» ببوو و تهرمه که ی گه رابووه مووسل. عهبد گولبای له نامه که یدا داوای له مه ولوودی برای کردبوو به هیچ شیوه یه ک له مووسل نه می نیسته وه و بچی ت بو به غدا: چونکه پولیس نیستا پییان زانیوه که نه و له مووسله .. به دووایدا ده گه رین.

برا یه کی دیکه ی مه ولوود مندالباز، سه عد، له بانقی رافدینی هه ولیر کاری ده کرد، پیاویکی شیک، هه میشه گولیکی زه ردی له یه خه ی خو ی ده دا. له ناو فه رمانبه ره کانی نه ویدا، رۆژتیک تووره بوو گوتی:

- نیوه ی نه م هه ولیره مندالبازن، که چی ته نیا قسه به و برا به سته زمانه ی من ده لین.. ده یانه وئ ته نیا نه و بگرن!

- نیوه ی نه م هه ولیره ..؟! کی مندالبازه؟!

برا گه وره که ی مه ولوود مندالباز گوتی:

کتبخانه پەيق

- ئەبوو سوفیانی باوکی معاویە یەكەمین خەلیفە ی ئەمەوییه كان مندالباز نەبوو؟
- كئى؟
- ئەمینی كۆری هارونە رەشیدی خەلیفە ی ئیسلام؟
- كئى؟!؟
- سولتان سەنجاری سەلجوقی..! ئەمانە هەموویان مندالباز نەبوون؟!؟
- الله وێردی، كە فەرمانبەرێکی تورکمانی بانقی رافیدین بوو، بە چریه، بە فەرمانبەرە برادەرەكە ی خۆی گوت:
- بێوگ قەرداشی، ئۆزده جەمالسیوان دی!

36

- مام قادری قەیماغفرۆش جاریکی دیکەش شاگردەكە ی خۆی بانگ کردەوه لای خۆی. پیتی گوت:
- وەرە دانیشه، رۆستەم.
- بەلێ.
- تۆ، ئەو بەیانیه ی رۆژی پینجشەمه، بە هەمووی پەنجا مەتر لە پروداوهكەوه دوور بوویت.
- ئێ؟!؟

کتبخانه پەریق

- له نووکهوه بۆم بگێڕهوه، چۆن بوو!
 - گوێ بگره، مام قادر!
 - بهڵێ..
 - تازه ماست و قهیماغ و شیر و سهرتوو مان پێگه یشتبوو،
 هیشتا سهرفه تاحم نه کردبوو، یهک موشته ریش چیه نه که وتبووه
 سهه جاده. گهرد و گولێ به یانی بوو، له ناکاو ههر هیندهم زانی
 ژنیکی عهبا به سهه نه عهره تهیه کی کیشا و غاری دایه لای من،
 گوتی:
 - وهیش، وهیش.. استغفرالله.
 ئنجا له دووای ئهو کورپکی گهنج له پیش فرنییه کهی «مه لا چاو
 به کل» هاواری کرد:
 - پۆلیس، پۆلیس.. خه لکینه!
 کاتی گه یستمه بهر ده رگای فرنییه که، ده رگای ژووره وهی
 دادرا بووه. کورپه گهنجه که گوتی:
 - له ژووره وهن، له ژووره وه..
 - کی؟
 - پیاویکه.. سواری مندالیک بووه.
 گوتم: چیی لێ دهکا؟!
 گوتی: چی.. چیی لێ دهکا؟! من به چاوی خۆم دیم. ژنه کهش
 دیتیانی، بۆیه ئهو غاری دایه لای تو و هاواری کرد:
 استغفرالله..

کتبخانه پریق

مام قادری قهیاغفرۆش لیتی پرسى:

- منداڵه که کراس و بىجامه يه کى خه تخه تى نارنجى لى له بهر بوو؟

- دهىگوت: «بىجامه که يم باش نه ديت، چونکه بىجامه که ي هينا بوو خوارى، به لام کراسى کى سپى له بهر بوو».

مام قادری قهیاغفرۆش پرسى:

- ئه و ژنه، منداڵه که ي ده ناسى؟!

- دهىگوت: «بىشيبىنمه وه ناياسمه وه. ژووره وه تاريک بوو. نه متوانى باش بيانينم کين؟! به لام دهنگيان دههات، ديتيشمن: پياويک بوو به سه ر منداڵى که وه...». لىم پرسى:

- نه تده زانى پياوه که کى به؟ که سى کى چونه؟

- نه مده توانى پياوه که بناسمه وه، به لام منداڵه که ديار بوو جوانکيله يه کى مووزهر د بوو.

- مووزهر د بوو؟

- به لى.

مام قادر گوتى:

- ئه و وه سفه ي ئه و کوره گه نجه کردوويه تى، به هىچ شىوده يه ک پى ناچى که ئه و منداڵه يووسفى جابىر جه نازه بى!
- چون؟!

- کوره که ي مام جابىر مووزهر د نيه. جگه له مهش، ئه و، مام جابىر و دايکى ده لىن «کراس و بىجامه يه کى نارنجى خه تخه تى

کتیبخانه ی پەیق

لەبەر بوو» .

- نەخێر، ئەو دەیگوت: «ئەو کورەیی من بینیم، مووزەرد بوو، کراسیکی سپیی لەبەر بوو» .

مام قادر لە رۆستەمی شاگردی خۆی پرسى:

- ئێ... پاشان...؟

- پاشان ئێتر، ئەو بوو: ورده ورده خەلک لەبەردەم فرنییه کهدا کۆبونەوه و پۆلیس هات، چوونه ژوورەوه.. کەسى لێ نەما بوو.

- کەسى لێ نەما بوو؟!

- کەسى لێ نەما بوو.

- چۆن؟!

- نازانم.

- پیشتر تۆ خۆت منداڵە که و پیاو کەت لە ژوورەوه بینى؟!

- من نەمدین، کورە گەنجە که و ژنە که بینیبوونیان.

- ئەدى باشە، پیاو که و منداڵە که چیان لێ هات؟

- نازانم.

- چۆن؟

- پۆلیس هاتن سەروخواری ناو فرنییه که گەران، نەیان دۆزینەوه. پۆلیسه کان دەیانگوت: بەسەرمانەوه غاریان داوه.

- ئا.. ها! سەرمانەوسەربان غاریان داوه.

- بەلێ. هەتا من گەیشتمە بەردەم فرنییه که، هیچ کامیکیان لەوى نەما بوون.

کتبخانه پەیق

- مام قادر، لەناکاو، لە رۆستەمی شاگردی خۆی پرسى:
- باشە، رۆستەم، تۆ ئەو بەیانییە مەلا چاو بە کلت دیت
فرنییەکەى خۆى بکاتەو؟
- نەخێر.
- ئەدى کى هات فرنییەکەى کردەو؟
- رۆستەم گوتى:
- هەموو بەیانییەک کاتى من دىم قەپەنگى دوکانەکەى خۆمان
هەڵدەدەمەو، فرنییەکە دەمىکە کراوەتەو و کەوتۆتە گڕەگى.
- ئیدی نازانم کى دى هەموو بەیانییەک دەیکاتەو.
- مام قادر گوتى:
- لەو دەمەدا پۆلیس چىیان گوت؟
- سۆراغى خاوەن فرنییەکەیان دەکرد.
- «مەلا چاو بە کل»؟!
- بەلى.
- چىیان دەگوت؟
- دەیانگوت «لەکوئىیە؟ دەبى بیدۆزىنەو!».
- ئەدى پاشان؟
- کاتى زانییان «مەلا چاو بە کل» خاوەنى فرنییەکەى، گویم
لى بوو یەکیکیان گوتى «لەوانەى دەستى شاگردەکانى لەم کارەدا
هەبى».
- ئەدى خەڵکەکە چىیان دەگوت؟

کتبخانه پەيق

- ئەوانىش ھەر رايان وابوو كە يەككە لە شاگردەكان بوو.
- مام قادر گوتى:
- پۆلىس نەچوونە سەربان؟
- با. ئەو بەيانىيە تا نيوەرۆ، دوو جارى دىكەش پۆلىس ھاتنەو. چوونە سەربانىش. ديار بوو شوپىپيان ھەلدەگرتن.
- مام قادر پرسى:
- كورە گەنجە كە كى بوو؟
- كام كورى گەنج؟
- ئەو ھى لە پيش فرىيە كە رووداوە كە دىبوو.
- دەيانگوت «كورى معاون موفيدە» ئەو ھى توولە سەگە كە ھى لە مائەو ھاگرتووە.
- ئەو پيشيان برد؟
- كى؟
- كورە گەنجە كە ھى معاون موفيد؟
- بەلى، برديان. گوتيان «ئىفادەمان بۆ بەدە». ناو نيشانى ژنە كەشيان وەرگرت و گوتيان «پاشان دىنەو بە شوپىن تۆدا».
- ھىچيان لە تۆ نە پرسى؟
- با.
- گوت چى؟
- چىم بۆ تۆ گىراپەو، ئەمەشم بۆ ئەوان باس كرد.
- تۆ ھىچى دىكەت نە دىت؟

کتبخانه پەيق

- وهكو چى؟
- مه لا چاو به كل؟!
- كاتژمير دهوروبهري شهش و نيو دهبوو. پۆليسەكان راپيچيان كردم بۆئەوهى مالهەكيان پيشان بدهم. له گەڵ پۆليسەكان چووم بۆ مالىان.
- له مالهوه نهبوو؟
- ژنه دراوسێكه دهیگوت: «ئەمپرۆ پینجشەممیه، بۆ قورئانخویندن چۆتە سەر قەبران».

37

قادر قیرۆ، خالی یوسف، بیست دیناری دابوو هەمید هەربە (که شەللاتییەکی ناو گەراجی تەیراوه بوو؛ سالانیکی زۆر بوو برادەر بوون) بۆئەوهی بچیتە مووسڵ و هەفتەیهک بە دووای مەولوود مندالبازدا بگهڕی.

- باوکی یوسف، بە قادر قیرۆی خالی یوسفی گوت:
- منیش پارەم دایە سەمیری کۆری مام خەلیفەى دراوسێمان، بچیتە مووسڵ و بە دووایدا بگهڕی!
- قادر قیرۆ گوتی:
- چاکت کرد! خۆمان نەیدۆزینەوه، پۆلیس هیچمان بۆ ناکا.

رۆژی چوارشه‌مه، یاسینی برای یوسف، دیسان، له‌ناکاو،
 هه‌ستی به چاوشکاوییه‌کی توند ده‌کرد: پرووی نه‌ده‌هات بچیتنه
 مه‌کتەب. نه‌چووه مه‌کتەب: تا نیوه‌رۆ له چایخانه‌که‌ی مام
 عیدۆی ئه‌ویه‌ری گه‌ره‌که‌که‌ی خۆیان، به‌دیار سه‌ما و گۆرانیه‌یه‌کانی
 «حمدیه صالح و بناته‌ها» مایه‌وه.. نه‌شیده‌زانی چی بکا!
 جار به جار، غه‌ریب غه‌ریب، غه‌مگینه‌نه ته‌ماشایه‌کی مندال و
 می‌ردمندال و گه‌نجه دۆمینه‌چی و ئه‌زنیف‌چییه‌کانی ده‌وری خۆی
 ده‌کرد، پاشان بی‌ه‌ووده، پرووی ده‌کرده‌وه سه‌ما و گۆرانیه‌یه‌کانی
 حمدیه صالح و بناته‌ها..

یاسین ئیواره به باوکی خۆی گوت:
 - بابە، تۆ ده‌زانی: برا گه‌وره‌که‌ی شی‌رۆ مه‌دفع له
 ئیستخباراته.
 - به‌لێ.
 - ده‌لێن مه‌سئول شوعبه‌ی ئه‌منی مه‌خمووره.
 - ده‌زانم. گه‌وادیکه‌ی به‌عسی خوتیرییه. رایی‌د نه‌عیم
 مووسلاوی. چیه‌ی گوتوووه؟
 - گوتووویه‌تی «ئه‌گه‌ر مام جابیر شی‌رۆی برام به‌رنه‌دات، کاریک
 ده‌که‌م کوره‌که‌ی دیکه‌یشی به‌ هه‌مان ده‌رد بیه‌ن».

کتیبخانه ی پەیق

- پرائید نه عیم ئەمە ی گوتوو ه؟!

- بەلێ.

مام جابیر گوتی:

- با گوو بخوا بۆ خۆی.

39

یاسینی برای یوسف له تیپی «سەبعە نیسان» ی گەرەکی تەیراوه یاریکەری فووتبۆلێن بوو، فانیلە ی ژمارە (۸) ی لە بەردە کرد و هەمیشە لە «شویھ یەمین» گەمە ی دە کرد. هەمزه کە نناس سەرۆکی تیپە کە یان بوو، ئاگاداری مەسە لە ی یوسفی برای بوو.. ئەو رۆژە لە ناو چایخانە کە ی مام خدر خمچی، کە بارە گای تیپی سەبعە نیسانی لی راخرا بوو، دلی دەدا یه وه:

- یاسین، کۆری خۆم، ئیشاللا ئیتر یوسفی برات لەم رۆژانە دەدۆزیتە وه.. تۆش ئیدی وەرە وه و دەست بکە وه تەدریبی خۆت. یاسین، چاوشکاو، بەلام بی ئە وه ی بهیلتی ئەم چاوشکاوییه ی خۆی وه دیار بخت، گوتی:

- نایەم. چیتەر نایە مه تەدریب، کاک هەمزه.

- بۆچی؟

- واز لە تۆپانی دینم.

- بە یه کجاری؟

- بەلێ.

کتیخانەى پەيق

- بۆچى؟
 - تۆپانىم تەرك كرد. تەواو.
 - بۆچى؟
 - مەژغولم. باوكم بە تەنيايە و دەبى لە گەلى بم.
 - بەراستتە؟
 - بەلى، چونكە لە دوكان، بە تايبەتى لەم ماوەيەدا زۆر پېتېستى بە من ھەيە.
- ياسين پۆشت. كاتى پىشتى كرده بارەگای تىپەكەى، قولىپى گريانىكى بە خور خەريك بوو قورگى دابگرى: چونكە دەيزانى جارىكى دىكە ناتوانى «فانىلە ژمارە ھەشتەكەى جارانى» بكاتەو بەر. ھەستى دەكرد ئەمە مائىئاوایی كردنە لە ھەموو ئاوات و ئارەزوويەكى ئەم ھەرپەتەى ژيانى خۆى. ھەيف!
- ياسين دەپۆشت و بەبى فرمىسك ھۆن ھۆن دەگريا. خۆ بە ھەمان شىوہ يووسفى برايشى، ھەر سەبارەت بە خۆرى و تۆرى و مندالبازان بوو كە نەيتوانى - تا ئاخىرین پۆژيش - فيرى مەلەكردن بېت! فيرى زۆر شتى خۆش و جوانى دىكەش..

40

- مام قادرى قەيماغفرۆش، لەسەر خوانى بەيانيدا، بە ژنەكەى خۆى گوت:
- جابير جەنازە، ئەمن و ئىستىخباراتى بە عس كۆرەكەيان

کتبخانه پەیق

پفاندوو. من دلنیا.

- ئەیه پۆ، بەراستته؟!

- قورمساغە، ناویری بلی «ئێوهی بەعس کورەکهی منتان پفاندوو»، دێ دەیهوی تاوانه که بخاته ئەستۆی مە لا چاو بەکلی قەلەندەر.

مام قادری قەیاغفرۆش خۆشی لای ژنه کهی خۆی نه بوایه، لای کهسی دیکه نهیده وێرا ئەم قسهیه بکات.

41

جاییر جهنازه ی باوکی یوسف چوووه لای مەریوانی کوری معاون موفید، ئەو کورە گەنجە لێ گەڵ نه جیبه خانی مام هادی پەرەشووت، لێ بەردەم فرنییه کهی «مە لا چاو بە کل»، تاقه دوو کهسیک بوون یه کهم جار و پیش هه موو کهسیک به سه ر پروداوه که دا چوو بوون و هه موو شتیکیان دیبوو.

جاییر جهنازه پرووی لێ مەریوانی معاون موفید کرد:

- کورم، من ده زانم پۆلیس ئیفادهیان لیت وەرگرتوو و ئەوهی دیوته لای پۆلیس باست کردوو. به لام ئەو به یانییهی پۆژی پینجشه مە، تۆ لێ نزیک پروداوه که وه بوویت. تکتات لێده کهم، مەریوان گیان، لێ نووکه وه بۆم بگێره وه، چۆن بوو؟!

- گوێ بگره، مام جاییر!

- به لێ..

کتبخانه پەریق

- من بێجامههه له بهر کرد و له مال دهرهاتم بچم سه موون بکرم.
 ئهوه به یانییه، من یه کهم کهس بووم گه یه شتمه بهردهم فرنییه که.
 یه کسهه له دووای منه وه به چهند دهقیقه یه که ژنیک هات: ژنی مام
 هادی په ره شووتی دراوسی پی خوتان. ئیمه ههردوو کمان، من و
 خیزانه کهی مام هادی، له بهردهم فرنییه که راوه ستا بووین بوئه وهی
 قه په نگه فرنییه که هه لبدنه وه و سه موونمان بدهنی، له ناکاو
 دهنگه دهنگی کمان له ژووره وه بیست. ژنه که ته ریق بووه، گوتی
 «ئه یه رۆ»، پاشان هه ر خویشی، دانه وییه وه و له ژیر قه په نگه که وه
 ته ماشایه کی ژووره وهی کرد. له ناکاو هه ر هیندهم زانی ئه م
 جاره یان ژنه که نه عه ته یه کی کیشا و به استغفر الله استغفر الله
 غاری دایه سه ر جاده که!

منیش دووای ئه وه به هه مان شیوه ته ماشایه کی ژیر قه په نگه
 فرنییه کهم کرد، دیتم: پیاوێک سواری مندالێک بووه و.. ته واو.
 ئیدی ویستم بچم قه په نگه دوکانه که هه لبدمه وه. کاتی
 قه په نگه کهم هه لدا یه وه، ئه وان یه کسهه ر غاریاندا.

- غاریان دایه کوێ؟

- غاریان دایه سه ره وه. به قالد رمه که دا سه رکه وتن.

- ئی.. پاشان؟

- چوومه سه ر جاده که، هاوارم کرد: پۆلیس، پۆلیس..

خه لکینه!

کاک رۆسته می شاگرده کهی مام قادری قه یما غه رۆش یه که مین

کتبخانه ی پەیق

کەس بوو بە تەنگمەوێ هات. بەلام کاتی ئەو گەیشته بەر دەرگای فرنییه کە، ئەوان پۆشتبوون. کاک پۆستم فریا نەکەوت هیچ بێنی. بەلام من بە چاوی خۆم هەموو شتی کم دیت. ژنەش دیتیانی، بۆیە ئەو غاری دایە لای کاک پۆستم و هاواری کرد.

مام جابیر لە مەریوانی پرسى:

- منداڵە کە کراس و بێجامە یەکی خەتخەتی نارنجیی لەبەر بوو؟

- نەخێر، کراسیکی سپیی لەبەر بوو.

مام جابیر پرسى:

- کورپی خۆم.. باشە، تۆ یوسفی کورپی منت نەدەناسی؟! ئایا ئەوێ تۆ دیتت کورپی من بوو؟ ئاخۆ بە یوسفی کورپی من دەچوو؟

- نازانم. من ئەو منداڵە بشبێنمەوێ نایاسمەوێ. ژوورەوێ تاریک بوو. نەمتوانی باش بیانبینم؛ بەلام کراسیکی سپیی لەبەردابوو، نەک نارنجیی خەتخەت.

- نەتەزانێ پیاوێ کێیە؟ کەسیکی چۆنە؟

- نەمەتوانی پیاوێ کە بناسمەوێ، بەلام منداڵە کە دیاربوو جوانکیلە یەکی مووزەرد بوو.

- مووزەرد بوو؟

- بەلێ.

- کورم، ئەو وەسفە ی تۆ دەیکە ی، بە هیچ شتێوێ ک پێ ناچێ

کتبخانه ی پەیق

ئەو منداڵە یووسفی من بێ!

- منیش، لە ئیفا دەکە ی خۆمدا، هەرگیز نەموتوووە یووسفی کۆری تۆم دیووە. من شتی وام نەگوتوووە.
- یووسفی کۆری من مووزەرد نیە، جگە لەمەش، ئەو بەیانییە، یوسف کراس و بیجامە یەکی نارنجیی خەتخەتی لەبەر بوو.
- نەخێر، ئەو کۆرە ی من بینیم، مووزەرد بوو، کراسیکی سپیی لەبەر بوو.

مەریوانی کۆری معاون موفید بە مام جابیری گوت:
- ئێوە خۆتان لای پۆلیس گوتووتانە کە ئەمە کۆرەکە ی ئێوەیە. من نەمگوتوووە.

مام جابیر پرسی:

- باشە، کاک مەریوان، تۆ ئەو بەیانییە، یووسفی کۆری منت لە هیچ شوێنیک لەو ناوە یان لەسەر جادەکە ی دەرەو نەدیت؟
- گۆی بگرە، مام جابیر: من یەکەمین کەس بووم گەشتە بەردەم فرنییە کە. کەسم لەو ناوە نەدیت، تەنیا مەگەر یوسف پیش من هاتبیت و من نەمدیی! بیگومان من هیوادارم ئەو نەبیت. باوەریش ناکەم ئەو بیت.

- ئەدی ئەگەر ئەو نەبیت، کۆری من کوا؟ بۆ نەهاتەو؟
مەریوانی کۆری معاون موفید تەماشای خەفەتی سەر روخساری مام جابیری دەکرد، گوتی:

- هەرکە ئێتر وردە وردە خەلک لەبەر دەم فرنییە کەدا کۆبوونەووە

کتبخانه ی پریق

و پولیس هات، چوونه ژووره وه.. ناو فرنییه که کهسی لی نه مابوو.

- تو پیشتر مندالّه که و پیاوه کهت له ژووره وه بینی؟
- بینیم.

- ئەدی باشه، چییان لی هات؟
- نازانم.

- چۆن؟!

- پولیس هاتن سه روخواری ناو فرنییه که کهران، نه یاندۆزینه وه. پولیسه کان ده یانگوت: به قالدرمه که وه سه رکه وتوون. سه ربانه و سه ربان غاریان داوه.

مام جابیر له ناکاو له مهربوانی معاون موفیدی پرسى:
- کاک مهربوان، تو ئەو به یانییه مه لا چاو به کلت دیت فرنییه کهی خوێ بکاته وه؟
- نه خیر.

- ئەدی کێ هاتبوو فرنییه کهی کردبووه؟
مهربوان گوتی:

- هه موو به یانییه ک کاتى من دیم سه موون بکرم، فرنییه که ده میکه کراوه ته وه و که وتۆته گره گری. نازانم کى دى هه موو به یانییه ک ده یکاته وه.

مام جابیر گوتی:
- کاتى پولیس هاتن، چییان گوت؟

کتیخانەى پەيق

- سۆراغى خاوەنى فرنییه که یان دەکرد.
- مەلا چاو بە کل؟
- بەلێ.
- چییان گوت؟
- دەیانگوت «لەکوێیە؟ دەبێ بیدۆزینەو!».
- ئەدى پاشان؟
- کاتى زانییان که «مەلا چاو بە کل» خاوەنى فرنییه که یە،
- گویم لى بوو یەکیکیان گوتى «لەوانە یە دەستى شاگردەکانى لەم کارەدا هەبێ».
- ئەدى خەڵکە که چییان دەگوت؟
- ئەوانیش هەر رایان وابوو که یەکیک لە شاگردەکان بوو.
- مام جابیر پرسى:
- پۆلیس نەچوونە سەربان؟
- با چوونە سەربانیش. دیار بوو شوێنییان هەڵدەگرتن.
- کێى دیکەش لەگەڵ پۆلیسەکان بوو؟
- کاک پۆستەمى شاگردى مام قادر.
- ئەویشیان برد؟
- بەلێ، وایانم بردیان. گوتیان «ئیفادەمان بۆ بدە».
- ناونیشانى ژنەکەى مام هادی پەرەشووتیشیان وەرگرت و گوتیان «پاشان دێینەو بە شوێن تۆدا».
- هیچیان لە تۆ نەپرسی؟

کتیپخانه‌ی پەیق

- با .
- گوت چی ؟
- چیم بۆ تۆ گۆت پەقەت، ئەمەش بۆ ئەوان باس کرد . من تەنیا ئەوەندەم ئاگا لی بوو .
- تۆ هیچی دیکەت نەدیت ؟
- هیچی دیکەتی وەکو چی ؟
- «مەلا چا و بە کل» ؟!
- کاترمیڕ دەورو بەری شەش و نیو دەبوو . پۆلیسەکان کاک پۆستەمی شاگردەکەمی مام قادریان راپیچ کرد بۆ ئەوەی مائی «مەلا چا و بە کل» یان پیشان بدا . کاک پۆستەم لەگەڵ پۆلیسەکان چوو بوو بۆ مائی .
- لە مال بوو ؟
- نازانم .

42

- حەمید حەربە ، شەللاتییەکەمی برادەری قادر قیرووی خالی یووسف ، تازە لە مووسڵ گەرابوو . لەناو گەراجی تەیراو ، هیشتا نەگەشتبوونە ناو چایخانەکە ، لە بەردەرگای چایخانەکە بە قادر قیرووی گوت :
- کوشتوو یانە .
 - کییان کوشتوو ؟!

کتیخانەى پەيق

- مەولوود مندالبازيان كوشتووه.
- كى كوشتوويه تى؟
- نازانم.
- قادر قيرۆى خالى يوسف لىنى پرسى:
- ئەمىرۆ گەرايتهوه؟
- هەر ئەمىرۆش بىستم. گوتىم: «بەلكو زوو ئاگادارتان بكمهوه».
- قادر قيرۆ ماوهيهك دامما، پاشان لە دلى خویدا گوتى: «تۆ بلىنى دەستى مام جاببرى تیدا نه بى؟!».

43

- مام قادرى قهماغفروش، دوواى چەند كاتزمىرىك، بە پۆسته مى شاگردى خۆى گوت:
- دەستى مام جاببرى تىدايه.
- بۆ دهيكورۆ؟!؟
- چۆن بۆ دهيكورۆ؟ بۆئەوهى حەيى خۆى بكپيتهوه، كورم.
- ئىجا كى دەلى مەولوود مندالباز ئەتكەكهى كردووه؟
- ئەدى بۆ غارى دا؟ بۆچى كوررا؟!؟
- كەواته «مەلا چاو بە كل» يان بۆ گرتووه؟
- مام قادرى قهماغفروش گوتى:

کتبخانه ی پریق

- له بهر نه وهی تاوانه که له ناو فرنییه که ی نه ودا پرووی داوه.
- نه مه مانای وایه که مه ولوود مندالباز له ناو فرنییه که ی مه لا چاو به کل کاره که ی کردووه!
- مام قادری قه یماغروش داما، گوتی:
- ئاخر منیش نه مه به لاوه سهیره: مه ولوود مندالباز له ناو فرنییه که ی «مه لا چاو به کل» ی قورپه سهه ر چی ده کا به م سه عات شه شی به یانییه!؟
- نجا پاشان گوتی: جی نه بوو نه وینده ر نه بی؟!
 - پروسته م گوتی:
 - باوه ر به چی ناکه م.
 - باوه ر به چی ناکه ی؟
 - پروسته م پیکه نی، گوتی:
 - باوه ر به دوو شت ناکه م.
 - یه که م؟
 - که باوکی یووسف به چی مه ولوود مندالباز بکوژیت.
 - بو؟
 - چونکه باوکی یووسف باوه ری وایه که «مه لا چاو به کل» کاره که ی کردووه.
 - لای تو وا ده لی؟
 - دووهم شتیش: مه ولوود مندالباز چون به بی ئیزی خاوه ن فرن مندال ده ی نیته ناو فرنه که وه بو کاریکی ناوها!؟

کتبخانه ی پەیق

مام قادر له پۆسته م تووره بوو:

- هه تیو، یه عنی تو پیت وایه که دهستی مه لاش له کاره که دا هه یه؟!

- نا، استغفرالله.. به لام منیش له وه تی ناگه م: مه لا چاو به کل چۆن ئاگای له وه نه بووه که کاتژمیڕ شه شی به یانی مندالبازیک بیت له ناو فرنییه که ی ئه ودا، خۆی بو مندالی خه لک دانوسینی و ئه تکی بکات؟!

مام قادر له ناکاو پرسى:

- شاگرده که ی «مه لا چاو به کل» ئیفاده ی چیی داوه؟

- دوینی ئه ویشیان گرتووه؟

- نازانی ئیفاده ی چیی داوه؟!

- ئاگام لی نیه.

44

یاسین، نیوه شه و، خه ونیکی ناخۆشی بینی:

دیسان کۆمه لیک خویری و تۆری و مندالباز، به هه موویان ده وره یان داوو. ئه م جار ه یان تاهیر ته سبیح، که مندالبازیکی گه ره که که ی خو یان بوو، لی هاته پیشه وه و دهستی راکیشا، له ناو مندالباز و خویرییه کاندای قوتاری کرد، ئنجا سواری پاسکیلیکی کرد و پیتی گوت:

کتبخانه پەڤق

- بچۆ چایخانه که ی عومەر پالەوان، ئیستا منیش دیمه ئهوی.

پاکه!

یاسین لهو دهمه دا یوسفی برای خۆی دهبینی هاواری دهکرد:

- یاسین، نه که ی سواری پاسکیله که ی تاهیر ته سبیح بیت!

فیلت لی دهکا، دهتبا! سواری پاسکیله که ی نه بی! دهتبا! دهتبا

ئه تکت دهکا! نه که ی سواری پاسکیله که ی بی!

یاسین، ئیواره ی سبهینی، به بهردهم چه مام موراددا دهگه پرایه وه
مال، له ناکاو دیسان چاوی به عهریف عیسا که وت. به لام ئهم
جاره یان، یاسین له بهردهم چه مامه که دا که میک ترسا: چونکه
ته نیا بوون و که میکش دنیا تاریک داهاتبوو:

ئهم عهریف عیسایه ئیواران له بهردهم چه مامه کاندایه
پاده وه ستیت و چاو دهگپری. یاسین باش دهزانی: مندالبازه و
پیاویش دهخاته سه ر خۆی. زۆر سهیره!

یاسین له دلی خۆیدا گوتی: «عهریف عیسایه کی مندالباز له
پۆلیسخانه بیت و له مه سه له ی برای من بکۆلێته وه؟!».

یاسین پیتی سهیر بوو: پۆلیس خۆی مندالباز و دووده رکی بیت!
پۆلیسیکی مندالبازی دووده رکی، بو خۆی له ناو مه خفه ری
پۆلیس، دۆسیه ی منداله ئه تک کراوه کان له ژووریکه وه بباته
ژووریک کی تر، ته نانه ت له وانه یه سه ره رشتیی حوکمدان به سه ر
تاوانه که شدا بکات. زۆر سهیره!

45

سەمىرى كورى مام خەلىفەى شەرىە تفرۆش، لە مالى مام جابىرى باوكى يوسىف دانىشتبوو، ھەر چاوەرپى مام جابىرى دەکرد. نەھاتەو. لە كۆتايىدا، تەحەمولى نەما، بە داىكى يوسىفى گوت:

- پلكە بەلقىس چىت لى بشارمەو!
- بۆچى؟
- بە مام جابىر بلى: مەولوود مندالباز كۆژاوه.
- ئەيەرۆ، چۆن؟! كى كۆشتوبەنى؟
- نازانم. لە مووسىل كۆشتوويانە. ئەوئەدى پى بلى!
- سەمىرى كورى مام خەلىفە كە گەيشتە لای دەرگا، گوتى:
- بە باوكى يوسىف بلى كە ئەمەرو تازە لە مووسىل گەراومەتەو.

كاتى سەمىرى مام خەلىفە دەرگای داخست، داىكى يوسىف كەمىك داما، پاشان بە ترسىكەو لە دلى خۆيدا گوتى: «تۆ بلى دەستى جابىرى تىدا نەبى!».

46

ئەم پاش عەسرە، بەلقىس خانى داىكى يوسىف، لەژىر دارمىوئەكەى ناوەراستى ھەوشەكەيان، چارۆگەيەكى سىپى

47

65

کتیبخانه پەیق

- چۆن؟

- لیم تووڤه ده بێ و دهشتداتهوه. وهری ناگری.

گوتی:

- باشه، قهیناکه؛ ههڵیده گرم: ئیشاللا جهژنی داهاتوو بۆ

یوسف به کورتهک و شه‌لواریکی تازه‌ی ده‌دهین.

به‌لقیس قیرووی برای ماچ کرد و چاوه‌کانی پر بوون له

فرمیسک:

- ئیشاللا.

48

مام قادری قه‌یماغفرۆش، له‌سه‌ر خوانی ئیواره‌ دانیشتیوو، به

ژنه‌که‌ی خۆی گوت:

- ده‌لێن پیاویک له‌ گه‌ڤه‌کی باداوان، پێرێ شه‌و، کورپه‌که‌ی

خۆی سه‌ربرپوه و چووشه‌ خۆی ته‌سلیمی پۆلیس کردوو و

گوتووێه‌تی «کاریکی ئاوه‌ام کردوو».

- استغفرالله، پیاوه‌که‌. چۆن؟ له‌سه‌رچی؟

مام قادری قه‌یماغفرۆش گوتی:

- کورپه‌که‌ی قوونده‌ر بووه. له‌سه‌ر کاره‌که‌ گرتووێه‌تی و

زانپوه‌تی چیی کردوو.

- هه‌ر سه‌ری برپوه؟!

- هه‌ر سه‌ری برپوه. سه‌ری کورپه‌که‌ی خۆی برپوه.

کتبخانه پەيق

نزاری کورە پارچەلەکەى مام قادرى قەيماغفرۆش کە برادەر و
 هاوژای یووسف بوو، بۆشەووەکەى، خەونیکى ناخۆشى بینی:
 «خەلیل پاسکیلچى» و «عوسە کەر» و «کەریم کەنناس».. بە
 ھەر سیکیان، لەناو بەستەکەى ژێر پردى سەیداو، پەلکیشیان
 دەکرد و دەیانویست ببەنە ناو تاریکییەکە. نزاریش ھەر هاواری
 دەکرد و کەس نەدەگەیشتە فریای. مام قادرى قەيماغفرۆش دیسان
 لەگەڵ هاوار و لالانەوێ کورەکەى خۆى خەبەرى بوویەو:

- لا حول و لا قوه الا بالله..

49

دایزە ویدادى ژنى مەلۆ خەنجەرچى، بە ئەبلە سەمیرەى ژنى
 کاکل بنجووى دەگوت:

- گۆزم کۆر ئۆلسن، یووسف نە گوزەل ئۆغلانیدی!

- ویش..

جەیرانى پوورى یووسف، بەم قسەى، یەكسەر جەرگى بوو، ئاو،
 بە چمكى کراسەکەى فرمیسکەکانى خۆى سربپەو:

- «جوانى» سەرت دەخوا.. خوشکم.

یاسین، ئەو ئیوارەیه، بۆ تۆژینهوه له مهسهلهی یووسفی برای،
له ناو مهخفه‌ری ته‌یراوه، له‌ناکا و دیسان چاوی به‌ عه‌ریف عیسا
که‌وته‌وه.

ئەو عه‌ریف عیسا‌یه، زۆربه‌ی ئیواران له‌ به‌رده‌م ده‌رگای هه‌مام
مو‌راد را‌ده‌وه‌ستی و خه‌ڵک ده‌لێن «من‌دا‌لباز و پیا‌ویش ده‌خاته
سه‌ر خۆی». زۆر سه‌یره! یاسین له‌ دلێ خۆیدا ده‌یگوت: «عه‌ریف
عیسا‌یه‌کی من‌دا‌لباز له‌ پۆلیسه‌خانه بی‌ت و له‌ مه‌سه‌له‌ی برای من
بکۆلێته‌وه؟!». عه‌ریف عیسا لێره چ ده‌کا، خوا‌یه! یاسین پیتی
سه‌یر بوو: پۆلیس خۆی من‌دا‌لباز و دو‌وده‌رکی بی‌ت! یاسین پیتی
سه‌یر بوو: پۆلیسه‌ی من‌دا‌لبازی دو‌وده‌رکی دۆسه‌یه‌ی برا
لاقه‌کرا‌وه‌که‌ی له‌م ژو‌وره‌ی مه‌خفه‌ره‌وه بی‌اته ئەو ژو‌وره‌ی دیکه و
ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه سه‌رپه‌رشته‌یی حوکمدان به‌سه‌ر تا‌وانه‌که‌شدا
بکات... سه‌یره!

عوسه‌ که‌ر و تا‌هیر ته‌سه‌بیح و جه‌میل دۆخین، له‌ چایخانه‌که‌ی
«مام نیعه‌مه‌تی کۆتریان» که‌ ده‌یروانیه به‌رامبه‌ر مزگه‌وته‌ی شیخی
چۆلی، به‌دی‌ار سه‌ما و گۆرانییه‌کانی سه‌میره توفیقی ته‌له‌فزیۆنه
ره‌ش و سپیه‌که‌وه دانیه‌شتی‌وون: گه‌مه‌ی ئەزنی‌فی‌ان ده‌کرد،
دوو‌که‌لی جگه‌ره‌یان به‌ با ده‌دا و باسی‌ان له‌وه ده‌کرد که‌ هه‌ر

کتبخانه ی پەیق

یەكەیان بۆ یەكەمین جار كەى بوو تامى سمت و كەفەلى منداڵیان
كردوو. عوسە كەر گوتى:

- ئەوكات تەمەنم هەژدە ساڵ بوو. راستییەكەى: هەستم دەكرد
ئەم ژيانە حیزە شەڕىكى تونده لەنێوان خەلكى گەورە و خەلكى
منداڵ. هەفتەى دوو سێ رۆژان دەچووینە مەلەبەكەى كووران
لەسەر رێگای عەنكاوێ بۆ فووتبۆلێن. بەبیرتە عوسە؟ هەندى
ئێوارەش هەر لە چایخانەى ئەتلەسى خۆمان لە خانەقا
دادەنیشتین. خەلكى گەورەى وەك عەریف عیسا و سەلیم
ساڕووخ و قادر قیمەكێش بەردەوام مرخییان لە منداڵى وەك من
و تۆ خوش كردبوو. خوا خویان بوو كۆرێكى جوان بێتە ناویانەوه
و بێكەنە قلى خۆیان.

- تۆش ئیدى، منداڵێكى جوان بووى.

- ئیدى ژيان ئەو زۆرانبازییەى نێوان گەورەكان و منداڵەكان
بوو: یان دەبوایە بێمە «قلێك» یانیش دەبوایە بێمە ریزی
پیاوان و خۆم قوتار بكەم.

تاهیر تەسبیح گوتى:

- بێگومان چارەسەرى دووهم خوشتر بوو.

ئەجا گوتى:

- منیش، دەزانى بە كى دەستم پى كرد؟

- بە كى؟

- «نەجۆ».

کتبخانه ی پەیق

- «نەجۆ نازدار» ؟
- هەر سیکیان دایانە قاقای پیکەنین.
- بەختت هەبوو هەی غەددار.
- نەجۆ نازدار یەكەم قەل بوو لە ژیاڵدا، بەلام شتی وا خۆش ناییتەو لە هەموو دنیا.
- عوسە کەر هەپ بە یازیکێ فری دا، گوتی:
- نەجۆ پیشتر کۆنەچالێ سەلیم ساپووخیش بوو، گیانە.
- بەلام لە ناو کچانت دانابا، فەرقت پێی نەدەکرد. ئنجا چەندیش خۆشی دەویستم!
- بەراستتە ؟
- هەموو جار پێی دەگوتم «جەمیل، تۆ ئەگەر دەستت بگاتە کچیک، دلنایام واز لە من دەهێنی. وا نیه ؟». منیش دەمگوت « هەرگیز». دەمگوت «بەخوا زۆر دەترسم ئەگەر کچیک یان ژنیکت دەست بکەوێ، واز لە من بێنیت!». منیش لەو کاتانەدا لە دلی خۆمدا دەمگوت «ئنجا کوانی لەم شارەدا کچ ؟ لەکوێ ؟».
- لەم کاتەدا تاهیر تەسبیح ویستی لە نۆرە ی خۆیدا قسە بکا، جەمیل دۆخین ریی قسە ی گرت و گوتی:
- تۆ، هیچ قسە مەکە!
- لەگەڵ عوسە کەر دەستیان کردە پیکەنین؛ عوسە کەر گوتی:
- تۆ بابەلباب بۆت ماوەتەو. دەرانی.
- ئەوێ تۆ. ویراسییە.

به لقیس خان ده لایه وه و به فه هیمه خانی ژنی تۆپپال جه لال به زازی ده گوت:

- له چاوان کوێر بم، وهیش.. یووسف تیر بۆنی مندایی خۆی نه کرد. به باوکی ده گوت «بابه بچمه مه سبه ح؟» باوکی دهیگوت «مه سبه ح مندالبازی لییه، کوپم، نه چی!»؛ به باوکی ده گوت «بابه بچمه سینه ما؟» باوکی دهیگوت «سینه ما مندالبازی لییه، کوپم، نه چی!»؛ به باوکی ده گوت «بچمه مه لعه ب؟» باوکی دهیگوت «مه لعه ب مندالبازی لییه، کوپم، نه چی!»؛ به باوکی ده گوت «بابه بچم خۆم فیتری پاسکیل هاژووتن بکه م؟» باوکی دهیگوت «ناو پاسکیلچییان مندالبازی لییه، نه چی، کوپم!».. وهیش..! ئەم ژبان و ئەم دنیا به له و یوسفه به سته زمانه ی من چه رام ببوو، ئنجاش..

فه هیمه خانی ژنی تۆپپال جه لالی به زاز له گه ل به لقیس خان هۆن هۆن ده گریا:

- ولاتی ئیمه ئشته م ئاوهایه به لقیس خان.. مندال له شاری ئیمه بۆیه فیتری هیج نابن. به خوا مندالی منیش، باوکیان ناهیتلی له کونی ژووره وه بینه ده ره وه.

یاسین، ئەو شەو، خەونیکە عەنتیکە ی دیت:

یاسین ببوو فریشتە یەک و دەفری. هەر بە ئاسمانەو بەلەکانی
لێک دەدا. تا ورده ورده گەیشته سەر گەرەکی تەعجیل (ئەو
گەرەکی که هاورپیکانی خۆی و مندالی دیکەش، لەبەر سەلیم
ساووخ نەیاندهویرا بەشەوان تەنانت پینح دەقیقەش چیه لە مالت
بپنە دەرەو و پیاسە یەک لەناو جاده بکەن). چوو سەر گەرەکی
خانەقا (ئەو گەرەکی که هاورپیکانی خۆی، لەبەر کەریم کەرگی
نەیاندهویرا تەنانت بو جارێکیش بچنە سینه ما حەمرا و
فلیمیکە شەمشوون یان رینگۆ تەماشای بکەن). چوو سەر
گەرەکی ناوقەسران (ئەو گەرەکی که هاورپیکانی خۆی، لەبەر
عوسە کەر نەیاندهویرا بچنە چایخانە یەک دانیشن دەستیک
دۆمینە بکەن).

یاسین، هەر بە ئاسمانەو، لەبەر دەرگای مالتی هەر یەکیک لە
هاورپیکانی خۆی، بەلەکانی خۆی لێک دەدا و یەک یەک لە
دەرگای مالتی هەموویانی دا. هەموویانی بانگ کرد. هەموویانی
کۆکردووە: لە چایخانە کە ی مام عیدۆی میردی ئیسپۆکی پووری
خۆی، کە عادهتی بوو تەنیا لەوێ بوێرێ دانیشیت، دانیشن.
یاسین دەیدیت: سبـحـان الله، هاورپیکانیشی، لەناو
چایخانە کە دا، هەموویان وەک خۆی، بالیان لێ رووابوو. تەنانت
پۆلسەکانیش - کە لەبەر دەرگا پاسەوانیتی ئەوانیان دەکرد،

کتبخانه ی پەییق

بالیان لی روو ابوو.

لەناو چایخانه کە، پیش ئەوەی یاسین دەست بە قسان بکات، چەند فریشتەیهک، بالدار، سمیل تۆپ، هاتن دەمانچە و فیشەگ و چەقۆ و دامربۆکس و قامە و خەنجەریان بەسەر یاسین و هاوڕێکانی دا بەش کرد. ئنجا یاسین دەیویست بەرامبەر یان بکەوتە قسە و پێیان بلێ:

- برادەرەن، ئێمە لێرە کۆبووینەتەوە بۆ ئەوەی دژی مندالبازەکان بجەنگین و لەناویان ببەین..

دیتی: برادەرێکی زۆر نزیکێ خۆی، نەوزاد تیرۆگ (کە شەویکیان باوکی ئەو نەوزادە بە تیرۆگ نەوزادی لە مالهۆه راو نابوو - بۆیە ناویان نابوو نەوزاد تیرۆگ) تیرۆگیکی درێژی ئەستوور بە دەستەوه، لە ناوەرستی هەموو برادەرەکانی راوەستابوو، گوتی:

- ئێمە نەک تەنیا مندالبازەکان، بەلکە پێویستە هەموو خەلکی گەورە (پیاوکان) لەناو ببەین و بیانکوژین.

سەر بەست، کە پۆلی چوارەمی ئامادەیی بوو و جارتیکیان لەناو مەسبەحی ئیدارەیی محەللی، شەفیق شەللانی چووبوو بێحامەکەیی هێنا بوو خوارەوه و ویستبووی رایکیشیتە ژووریکەوه و هەر بۆیەش لەو رۆژەوه مەسبەحی تەرک کردبوو و نەیتوانیبوو فێری مەلە بپیست، بە سەرسوڕمانەوه گوتی:

- هەموو پیاوکان؟!!

کتبخانه پەیق

- بەلێ هەموو پیاوەکان. چونکە هەموو خەلکی گەوره بەرامبەر ئێمەى منداڵ تاوانبارن. هەموو خەلکی گەوره بەرامبەر چارەنووس و داھاتووی ئێمەى منداڵ گوناھکار و بەرپرسیارن. کارزان لە هەموویان بچووکتەر بوو، کۆرە دەولەمەندیکی گەرەکی ناوقەسەران بوو، لە ترسی حەمید حەرپە- کە هەمیشە لە چایخانەکەى بەرامبەر خەلیل پاسکیلچى دادەنێشت - ھەرگیز نەیدەوێرا بچیتە لای خەلیل پاسکیلچى و پاسکیلچىک بۆ خۆى بەکری بگرت بەئەوێ خۆى فێرى ھاژۆتنى پاسکیل بکات، لە نەوزاد تیرۆگی پرسی:

- یەعنێ باوکی خوشمان؟

- بەلێ، باوکی خوشمان. مامەکاڤمان، خاڵۆکاڤمان، تەنانەت برا گەورەکانیشمان..

فەرەیدوون کە تا ئەوکاتەش ھەر باسى دەکرد جەمیل دۆخین و مەجید مزەللی وازی لێ ناھێن، گوتی:

- بۆچی؟ خۆ ئەوان منداڵباز نین؟! نەوزاد تیرۆگ گوتی:

- ئەو پیاوانە، ئەو گەورانە (باوکمان، خاڵمان، مامەکاڤمان..)

ئەوانەى منداڵباز نین، خەتای ئەوانە کە ناتوانن ئەو منداڵبازانەمان لەکۆڵ بکەنەو. خەتای ئەوانە کە دەمانخەنە ناو ئەو منداڵبازانەو. خەتای ئەوانە کە نایانەوێ لەدەست ئەو هەموو منداڵبازانە بمانپاریزن. ئەو خەلکە گەورانەن کە بوونەتە ھۆی

کتبخانه ی پەیق

بەدبەختیی ئیمە و دەردەسەرییەکانمان.

سالار، کۆرە فەرمانبەرێک، تەمەنی پازدە سال، دوو جارێک
لە دەست کەریم کەرگێ غاری دابوو، بۆچوونەکی نەوزاد تیرۆگی
پەسەند کرد و گوتی:

- بەلێ، هەموو پیاوێ گەورەکان، باوکەکانمان، مامەکانمان،
خاڵەکانمان.. چونکە ئەوان «کە بەو بچووکێ و بێ تواناییە
خۆشمانە» دەماننێرن بچین لە کارگەکاندا کاربکەین، دەماننێرن
لەسەر جادەکان، لەناو چایخانەکاندا گۆلەبەرۆژە و بنیشت
بفرۆشین و بۆیاغچیتێ بکەین، لە دوکانی خۆپێ و توپێ و
مندالبازەکاندا دەمانکەن بە شاگرد.. پۆژانە و قازانجەکانیشمان
بۆ خۆیان دەبخۆن.

ئەجا «ئیبۆ» بە هەمان شێوە پەسەندی بۆچوونەکانی ئەوانی کرد
و گوتی:

- بەلێ، ئەو خەڵکە گەورانەن کە بوونەتە هۆی بەدبەختیی ئیمە
و دەردەسەرییەکانمان.

- بەلێ، ئیمە پێویستە ئەم شۆرشە دژی هەموو پیاوێکان و
گەورەکان بکەین، بەلام پێویستە لەسەرەتادا بە مندالبازەکان
دەست پێ بکەین.

فەرەیدوون پرسی:

- چۆن دەست پێ بکەین؟

- بیانکوژین.

کتبخانه ی پریق

- تۆله ی هه موو مندالێکی ئە تکراویان لی ده کهینه وه .
- تۆله ی هه موو مندالێکی لاقه کراویان لی ده کهینه وه .
- ورگی هه موویان هه لده درین .
- هه موو شتی کمان هه یه : ده مانچه ، فیشه گ ..
- به چه قۆ ..
- به خه نجه ر ..
- به قامه ..
- له ماوه ی یه ک هه فته دا هه موویان له ناوده به یین .
- ئیتر ئەم شاره له مندالباز پاک ده بیته وه .
- ئیتر له مه ودووا به ئاره زووی خو مان ده توانین بچینه سینه ماکان ..
- ئیتر له مه ودووا به و په یری سه ره سستییه وه ده وێرین بچینه چایخانه کان ..
- ئیتر له مه ودووا ده توانین بی ترس تا نیوه شه ویش له دهره وه بمینینه وه ..
- ئیتر له مه ودووا شه و ژبانی تیدا ده ژیتیه وه ؛ هه موو ئیواره یه ک ته نانه ت تا نیوه شه وانیش بازار و شه قامه کان زیړه و شان ده بنه وه ؛ ژبان به ناو شه ویشدا ده ست پیده کاته وه ..
- ئیتر دنیا ده بیته دنیای پاکی مندالان ..
- ئیتر دنیا ده بیته دنیای خه لکی پاک و بیگوناخ و ساده ی وه کو خو مان .

کتبخانه پەڤق

- بژی منداڵ!

- بمری منداڵباز!

لەناو چایخانه که، منداڵهکان، هه‌ریه‌که و چه‌قۆیه‌ک یان ده‌مانچه‌یه‌ک یان خه‌نجه‌ری‌یک به‌ده‌سته‌وه، هه‌موویان یه‌ک به ده‌نگ هاواریان ده‌کرد:

- بژی منداڵ!

- بمری منداڵباز!

لەو هاتوهاوارده‌دا بوو، یاسین له‌ خه‌ونه‌که‌ی بیداری‌بووه‌وه. کاتێ هه‌ڵسایه‌وه، له‌ سه‌ریانه‌ فینکه‌که‌ی مائی خۆياندا عاره‌قه‌یه‌کی خه‌ستی کردبوو. دلی ته‌پ ته‌پ لیتی ده‌دا. له‌ناکاوه‌ ئاو‌پری لای ده‌سته‌چه‌پی خۆی دایه‌وه، دیتی: باوکی، له‌ژێر لی‌فه‌یه‌کی ئه‌ستووردا هینکه‌هینکی پی که‌وتوووه و «مه‌ژغووله».. ئه‌ژنۆی دایکی خۆشی بینی: پروت.. هه‌ڵده‌له‌رزی.

54

جه‌مال سیوان ئامۆزای جابیر جه‌نازه‌ بوو، له‌ناو چایخانه‌کاندا له‌گه‌ڵ منداڵبازه‌کانی گه‌ره‌کی ته‌یراوه و خانه‌قا هه‌ڵسوکه‌وتی زۆری هه‌ بوو.

به‌لقیس خان، ئه‌و شه‌وه، که‌ له‌گه‌ڵ مام جابیری می‌ردی به‌دیار ته‌له‌قزی‌ونه‌وه دانیشتی‌بون ته‌ماشای «صور من المعرکه» یان ده‌کرد،

کتیخانەى پەيق

- بە نووزەيه کى بريندارەو بە مێردە کلۆلە کەى خۆى گوت:
- جابير بۆ ناچيته لای جەمال سێوانى بنعامى خۆت و
پرسیارىک لە ئەویش بکەى؟
- پرسىارى چى لى بکەم؟
- چووزانم. ئەو لە گەل ئەم خوێرى و تۆرپيانە زۆر هەلەدەستى و
دادەنیشى. بەلکو خەبەرێکى لە شتێک هەيه!
- لەو دەمەدا ياسين هاتە ژوورەو:
- لای عەقید عەلى دیمەو.
- چى تازە هەيه، کورم؟
- ياسين گوتى:
- شێرۆ مەدفعەيان بەرداوه.
- باوکى یوسف توورە بوو، هەستايە سەر پى:
- ئەو بەر ئىستىخباراتە خوێرىيە کەى واسیتەى بۆ کردووه!
- دەستى دایە کورتەک و شالوارە کەى، خۆى کۆکردووه بچیتە
مەخفەرى تەیراوه:
- چۆن دەبى بەریدرى؟!
- خەرىک بوو هاوار بکا:
- ئەدى نابى بزانی ئەم منداڵە بەستەزمانەى ئیمە لە کوێیە و
کى پەندوویەتى؟

- پۆسته می شاگرد له مام قادری قه یماغروشی پرسى:
- ده لىن شىرو مه دفعه به دراره؟! مام قادر گوتى: «ئەم بەردراره و قەحپەدايکە کەى دیکە له مووسل کوژاره و...»
- ورده ورده قورە که بۆ مه لای به سته زمان خهست ده پسته وه.
- مام قادری قه یماغروشی گوتى:
- خوانه کا. خوا پشتى بى گوناھان به رندا.
- پۆسته می شاگرد له مام قادری پرسى:
- ئەرئ ئەو پیاوه کىیه، ناوی چیه؟
- کى ناوی چیه؟
- ئەوهى کورە کهى خۆى کوشتووه؟
- مام قادر گوتى:
- ئاخەر ئەو بوو گووى کردە ئیشه که.
- ناوی چیه؟ کىیه؟
- مام شەریف، مام شەریفى چایچىی ناو گەراجە کۆنە که.
- ده لىن خویشى خۆى ته سلیم کردۆته پۆلیس؟
- به لى. به لام دووای ئەوهى چۆته مووسل مه ولوود مندالبازى سەرپرپوه.. ئنجا.
- خۆى دانى پيدا ناوه که مه ولوود مندالبازى کوشتووه؟
- به لى. چووه گوتوویه تى «ئەو مه ولوود مندالبازە بووه که

کتبخانه پەيق

كوپهكهى منى ئەتك كردبوو» .

رۆسته م گوتى:

- كه واته مه ولوود مندالبازيان به خوڤايى له مه خفه رى پۆلىسى
ته يراوه ته وقيف كردبوو .

مام قادر گوتى: چۆن به خوڤايى؟

- مه به ستم: دهستى مه ولوود مه ندالباز له كارهكهى يووسفى
كوپى مام جابيردا نه بووه .

- به لى، به لام ئەو .. كوپهكهى مام شەریفى ئەتك كردبوو .

- له خوڤى به شك بووه، بۆيه زندانى شكاندبوو و غارى دابوو
مووسل .

مام قادر گوتى:

- عه مرى نه ميني . هه ره ناو زينداندا بيايه ته وه، باشتىر بوو .

مام قادرى قه يماغفرۆش، بۆ نيوه پۆ كاتى گهرايه وه مال،
خەريك بوو له داخان شيت بى، له سه ره خوانى نيوه پۆ به ژنهكهى
خوڤى گوت:

- مه ولوود مندالباز له مووسل كوژراوه .. شيرۆ مه دفه ع به
واسيتهى برا ئىستىخباراتهكهى به درراوه .. وه لى حاصل قوپهكه
بۆ «مه لا چاو به كل»ى به سته زمان خهست بۆته وه .

ژنهكهى، هه موو جاريك له م كاتانه دا، ته نيا هيندهى پى دهكرا
بلى:

کتبخانه پەيق

- وەيش..!

مام قادر بەئەسپايی پرووی کردەوه ژنەكەى:

- ئەم حزبی بەعسە وێرانی کردین. بەخوا حزبی بەعس دەبەوێ
ئابرووی مەلاکانیشمان ببا. هەر خوشیانن یووسفی کورەكەى
جابیریان پفاندووه. ئەمن مردوو، ئەتۆ زیندوو! هەر دەردەكەوێ.

56

- ئۆف، یووسف، کوێراییم دایە!

پۆژێك هاتەوه مالا، دەگربا، گوتی «دایە..». گوتم: «گیانی
دایە؟». گوتی: «ئەمڕۆ، دوو ئیستیخباراتی پیاوی حکوومەت
لەناو جاده رایانگرت، داواى هەویەیان لێ کردم. منیش هەویەم
پێ نەبوو. گوتیان:

- لێش ما تشیل هەویە؟.

منیش گوتم: ئانی نسیت ئەشیل هەویە.

پەشە قوتەكەیان گالتهمی پێکرد، گوتی:

- نسیت تشیل هەویە؟

گوتم: ئی. نسیت. بەس باكر ئەشیل هەویە.

ئەمنەكەى دیکە، ئەسمەریكى قەلەو بوو، گوتی: - یەعنى باكر

تشیل هەویە؟

منیش گوتم: ئی.. باكر ئەشیل.

پەشە قوتەكە، گوتی: تشیل؟

کتبخانه پەيق

گوتم: ئى.. ئەشيل.
ئەم جارە ئەمنە ئەسمەرە قەلەو دەكە ديسان لىمى پرسىيەو:
- تشيل.. ها؟
گوتم: ئى.. ئەشيل.
ديسان گوتى: تشيل؟
منيش نەمدەزانى گالتهم پى دەكەن و پىم رادەبوئرن، گوتم:
- ئى.. ئەشيل.
پاشان ئەمنە قەلەو دەكە گوتى:
- يەعنە ئىنتە تگدەر تشيل؟
گوتم: ئى.. ئەشيل.
- تشيل؟
- ئى، ئەشيل.
هەردووكيان پىدەكەنين و نەمدەزانى پىم رادەبوئرن.
پاشان رەشە قوتەكە لىمى پرسى:
- تجى مەعانا تشيل ئيلنا؟
منيش گوتم: وئىن؟
گوتى: نرووح. عدنا مەكان.
منيش گوتم: وئىن نرووح؟
گوتى: ئىنتە تشيل و ما عەلىك.
كاتى ئاوهاى گوت، ئنجا تىگەيشتم. گوتم:
- ئەنا باكر ئەشيل هەويه!

کتبخانه پەڤق

که چى ره شه قوته که گوتى:

- له عەد تە عال ئینطینه نیچه و بە عەد ما نطلب هەویە منەک.
منیش خۆم وا پیشان دا که عەرەبیە که باش تینه گەشتووم.
گوتم:

- باکر ئەنطیکوم هەویە. باکر ئەشیل هەویە.
که چى ئەسمەرە که گوتى:

- لا. لا. ئینطینا نیچه و ما نرید هەویە...

کوئراییم دایە، یوسف! دەگوت:

- دەترسام غار بدهم. دەترسام ئەگەر غار بدهم تەققەم لى بکەن!
ئاخريش هەر غارى دابوو. کاتى غارىشى دابوو، دووای
که وتبوون. کاتى گەشتە مالهوه، هینکه هینکی پیکه وتبوو. هەر
دەگريا. بۆ شه وه کهى، له خه ونیشدا هەر هاواری دەکرد و دەگريا.
ئەو ماوهیە بەردەوام له خه و خه بهری دەبۆوه و پیتی دەگوتم: «دایە،
دەترسیم...». دەمگوت: «نا، کورپی خۆم. له چى دەترسیتی؟»
دەگوت: «لەوه دەترسیم بێن بمبەن». دەمگوت: «نا، کورپی خۆم.
کى دەتبا؟». دەگوت: «با.. دەمبەن، ناگەریمه وه...».

ئۆف، یوسف گیان، یوسفى من.. جەرگه کهم.. کوئراییم
دایە.. قسه کهى خۆت راست دەرچوو: چوویتە دەرەوه و
نەگەر پرایته وه.. کوئیر بم!

حاکم بیوار، لەژێر چاویلکە ئەستوورە کە یەو، بێدەنگ،، لە
دۆسیەى مەولوود مندالباز ورد دەبۆو. لەناکاو، گوتی:

- دەک نەعلەتت لێدە، زەلام!

محامى کاکل، کە پارێزەرى کێشەى مەولوود مندالباز بوو،
گوتی:

- شەیتانیش دەستى لى شۆردوو، جەنابى حاکم.

حاکم بیوار گوتی:

- مام جابیری باوکی یووسف هەقیەتى گومانی چۆتە سەر ئەم
خوانەناسە.

محامى کاکل بە نیمچە تەوسیکەو گوتی:

- ئەدى کەواتە بۆچی لە هەمان کاتیشدا شکاتى لە «مەلا چاو
بە کل» کردوو؟

- پێم وابى بەدبەختییە کەى «مەلا چاو بە کل» لەو دایە کە
(شۆینی تاوانە کە) هى ئەو: کارەساتە کە لەناو فرنییە کەى ئەودا
پرووی داو. ئەگینا «مەلا چاو بە کل» هێندە جیگەى گومان
نیە...

- ئێمەى مافپەرەر، گەرەم، هەمیشە بە شتیکی راستی
دەزانین بپرسین: «بۆچی؟».

حاکم بیوار پیتی خوش بوو کە محامى کاکلیکی گەنج لە
دانیشتنیکی ئاوا خۆمانەشدا هەر شیوازه پەسمى و پر

کتیبخانه‌ی پەییق

حورمه‌ته‌که‌ی خۆی ده‌پاریزی، گوتی:

- ئه‌مه‌ تا یه‌کیک له‌ به‌لگه‌کان..

- کام به‌لگه‌؟

- مه‌ولوود مندالباز ته‌نیا له‌ ماوه‌ی ده‌ سالی پابردوودا زیاتر له‌

هه‌ژده‌ حاله‌تی هاوشیوه‌ی هه‌یه‌.

محامی کاکل گوتی:

- گه‌ورهم، که‌واته‌، بێ تاوانه‌.

- کێ؟

- مه‌ولوود مندالباز.

- چۆن؟

- چونکه‌ ئهم مه‌ولووده‌ی که‌ ناوی به‌ «مندالباز» رو‌یشتووه‌،

هه‌تا ئهم ده‌قیقه‌یه‌ش جارێ هه‌شتا هه‌یچی له‌سه‌ر نه‌سه‌لماوه‌.

- کاک کاکل، وایانم تو‌ به‌بێ هه‌یچ به‌لگه‌یه‌ک به‌رگری له‌م

تاوانبار ده‌که‌یت.

- جه‌نابی حاکم، تو‌ خۆشت ده‌زانی: ره‌وا نیه‌ ئیمه‌ بچین له‌سه‌ر

بنچینه‌ی تاوانه‌کانی پابردووی «تاوانبار» حوکم له‌سه‌ر

کیشه‌یه‌کی تازه‌ی بده‌ین که‌ ئهم‌ڕۆ هاتۆته‌ به‌رده‌ستمان.

- ئهو تاوانانه‌ی پابردوو، ئه‌وه‌تا ئهم دۆسیه‌ گه‌وره‌یه‌ت دیوه‌..

ئهمه‌ به‌ شاهیدیکی باش حسیب ده‌کریت. مه‌گه‌ر تو‌ خۆشت ئهمه‌

نازانی؟ سه‌یرکه‌! دووایین هه‌کایه‌تی ئهم مه‌ولوود مندالبازه‌!

هه‌مووی هه‌شت مانگ نابێ رووی داوه‌. تاوانبار له‌ روژی جه‌ژندا

کتبخانه ی پەیق

دوکانی لگاوی داناوه. مندالێک له لگاوه که دا خه لاتێکی
بردۆتهوه و داوای لێ کردووه خه لاتێکهی بداتن. گوی بگره
ده بخوینمهوه:

(به مندالێکهی گوتووه «خه لاتێکهی تۆ له ماله وهیه».
بردوویهتی بۆ مالی خۆی و لهوێ تهکی کردووه. به زۆره ملی
تهعه دای لێ کردووه...). تومەز، تۆ سه یرکه! ته نانه ت ئه و
پیشه یه ی هه لیشی بژاردووه بۆ پیاده کردنی «ئهم ئه خلاقه جوانه ی
خۆی» سوودی لێ وه گرتووه: دوکانی لگاوی هه بووه!

- گه وره م، یه ک دنیا لگاوچی له م شاره ی ئیمه هه ن. یه عنی
هه موویان مندالبازن؟

- ئه و شکایه تلێکراوه ی تۆ به رگری لێ ده که یه ت لگاوچی
بووه... پیشه ی لگاوه که ی بۆ ئهم مه به سته به کاره یناوه.

- بۆ؟

- لگاو خۆشترین گه مه یه مندال هزی لێ بکا.
- به لگه چیه که لگاوه که ی بۆ مه به ستیکی وا به کاره یناوه؟
- به لگه ئاشکرایه: کاتێ مندالێکه «خه لاتێکهی» بردۆتهوه،
پیتی گوتووه: «وه ره به چینه ماله وه خه لاتێکه ت بده می».

- ئی خۆ ئهم جاره لگاوی نه بووه؟

- کاک کاکل، تۆ بچۆ سه رجه م ئیفاده و گه واهیه کانی
په یوه ندیدار به م کیشه یه بخوینوه، ئنجا وه ره به رگری لێ بکه!
- چیی تازه هه یه؟

کتبخانه ی پەیق

- بەستر پێترێ شاگردەکی «مەلا چاو بە کل» ی فرنیچی دانی
پیدا ناوێ که مەولوود مندالباز داوای لیکردووێ که پێویستە ئەو
بەیاننیه بۆ ماوێ نیو سەعاتیک فرنییه که ی بخاتە خزمەت
جەنابییه وە..

- ئاگام لەمە هەیه، گەورەم. دوینێ سێ سەعات زیاتر بە
تۆزینەوێ ئەم گەواهییه وە مەژغوول بووم.

- ئێ؟ ئەدی چۆن رات نەگۆراوێ؟

- شاگردیک که پارە درابیتێ بۆئەوێ فرنی بۆ مندالبازیک
چۆل بکات؛ هەر بۆ پارە کاری لەمەش خراپتر دەکات.

- کاری لەمە خراپتری وەک چی؟

- گەواهی دانی بەدرۆ. ئەمە ی که ئیستا کردووێتی.

- تۆ پێت وایە شاگردەکە درۆ دەکا؟

- بەلێ.

حاکم بیوار گوتی:

- بەلام تۆ تازە گوتت «ئەو پیاوێ که پارە درابیتێ بۆئەوێ
فرنی بۆ مندالبازیک چۆل بکات..». ئەمە مانای وایە که تۆ
باوەرت بەمە هەیه که شاگردەکە فرنییه که ی چۆل کردووێ بۆئەوێ
مندالیکێ تیدا ئەتک بکریت!

- بەلێ. شاگردەکە دەشی ئەمە ی کردبیت.

- ئەدی چی دەمینیتەوێ؟

- شاگردەکە بۆ مەولوود چۆلی نەکردووێ؟

کتبخانه پەیق

- ئەدی بۆ کیتی چۆل کردوو؟
- دیارە بۆ خەلکی دیکە ی چۆل کردوو.
- بۆ «مەلا چاو بە کل» ی چۆل کردوو؟
- نازانم. گرنگ: بۆ شکایە تلێکراوەکە ی منی چۆل نەکردوو.
- حاکم بێوار کەوتە بێرکردنەو. لە کۆتاییدا گوتی:
- محامی نابێ پشتیوانی لە ناھەق بکات.
- مەبەستت چیە، گەرەم؟
- تۆ لە خۆت پرسیو: شکایە تلێکراوەکە ی تۆ، تەنیا هەشت مانگ بەر لە ئێستا، دووای لەسەر سەلمانی ئەم تاوانە گەرەمەش چۆن و لەبەرچی ئازاد کرا؟ کێ ئازادی کرد؟!
- محامی کاکل بێ مننەت، بێ ئەو ی بەک تۆزقالبەش هەست بە وێژدان سەغلەتی بکا، گوتی:
- مەبەستت ئەو ی بەلێی کە مەولوود مندالباز پەییوەندی بە ئیستیخباراتی بەعسەو هەیه و کاریان لەگەڵدا دەکا..
- نەخێر..
- منیش دەزانم خزمیکی هەیه ئەمین عامە و هەموو جار بە واسیتە بەری دەدا، بەلام من کارم بەمەو نیه کە پیشتر چی پرووی داو؛ من بەرگری لە کێشەیهک دەکەم کە ئێستا لە ئارادایە.
- باش.. بەلام خۆ شاگردەکە ی «مەلا چاو بە کل» لە ئیفادەکە ی خۆیدا گەواهیی داو کە فرنییهکە ی بۆ مەولوود

کتبخانه پەیق

مندالباز چۆل کردوو.

- من وهک گوتم: پیاویک که بۆ پاره فرنی چۆل بکات، هەر بۆ پاره ئامادهیی ئهوهی دهبی که بێته لای جهنابت سۆیندیش به درۆ بخوات.

حاکم بێوار به تهواوهتی باوهپی به قسهکانی خۆی ههبوو، گوتهی:
- محامی کاکل، گوئی بگره! یه کهم: شاگرده فرنیچییه که بۆ پاره فرنییه کهی چۆل نه کردوو، مه بهستم ئهوهیه پیاویکی به نه زاکهت دیاره و بۆ پاره «گه وادیی» نه کردوو وهکو چۆن جهنابت پیت وایه! به لکو له ترسان بووه.

- هه مان شته..

- چۆن هه مان شته؟

محامی کاکل جهختیی کردوو:

- ئیوه ده تانهوی بیسه لمین که مه ولود به زۆر فرنییه کهی بهو شاگردهی مه لا چۆل کردوو.

- به لئی، چونکه پیتی گوتوو: «ئه گهر چۆلی نه کهی، ده تکوژم!». ئه مه ئیفادهی شاگرده فرنیچییه کهیه.

محامی کاکل ویستی سوود له قسهکانی خۆی حاکم وهربگریت:

- که واته، ئه و شاگرده فرنیچییه ئه گهر وهک ئیوه ده لێن له ترسان فرنییه کهی چۆل کردبیت، خو ئه مپۆش ههر ترسه کهی له سه ر ماوه: بێگومان، له ترسان دیت ئه مپۆش ههر درێژه به کاره

کتبخانه ی پە یق

خراپه که ی پیشووی ده داته وه: به درۆ شایه دی ده دات و سه ر له هه مووشمان ده شیوتنی.

- سه ر له که س ناشیوتنی. مه سه له که ئاشکرایه .

- لای منیش ئاشکرایه .

- تۆ ته نیا ده توانی به رگری له شکایه تلێکراوه که ت بکه یت، ناتوانیت په نجه له سه ر تاوانباری راسته قینه دابنیت!

- تۆ باش له به رگریه که ی من حالێ بوو یته و ده شزانیت

مه به ستم چیه ، ته نانه ت تا راده یه ک باوه ریش به راستبوونی

قسه کانم هه یه . به لام و ایزانم پیتوستییت به چهند رۆژێکی دیکه

هه یه بۆ ئه وه ی به ته واوه تی بێیته سه ر قه ناعه تی من.

- قه ناعه تی تۆ ئه وه یه که ...

- من هه زده که م سێ شت بۆ به رپێژتان روون بکه مه وه و به چاوی

بایه خه وه له منی وه ربگرن، جه نابێ حاکم.

- فه رموو!

- یه که م: مندالێک له ناو فرنییه که ئه تک کراوه ، به لام ئه و

منداله یووسفی کورێ مام جابیر نه بووه ، مندالێکی دیکه بووه .

- چۆن؟

- ئه و منداله ی له ناو فرنییه که ی «مه لا چاو به کل» دا ئه تک

کراوه ، یووسفی کورێ مام جابیر نه بووه ، مندالێکی دیکه بووه .

- چۆن؟

- باش.

کتبخانه پەیق

حاکم بیوار، سەر سوپماو، پرسى:

- یه عنى له يهك به يانیدا، له يهك كاتدا دوو پرووداوى
هاوچوون پروویان داوه؟
- له وانه یه.

حاکم بیوار بهم بۆچوونه تووشى له ناکاوییهك هات، كاتى
محامى كاكل گوتى:

- چونكه یووسفى كورى مام جابیر له هه مان ئەو به یانییه دا، له
هه مان كاتدا، له شوپنیکى دیکه بینراوه.
- له ئەمنى به لده؟

- من نازانم.

- شایه د و به لگهت هه یه؟

- له دانیشتنى داها توومان هه موو ئەو شایه د و به لگانه ئاماده
ده بن.

- دووهم: شاگرده كه فرنییه كه ی چۆل كردووه بۆ منداڵبازیک،
به لām ئەو منداڵبازه مه ولوودی شكایه تلینكراوى من نه بووه.
كه سیکى دیکه بووه كه فرنیى بۆ چۆل كراوه.

حاکم بیوار هیندیك راپا و سه رلیشیاو، به نیگه رانییه وه
گوتى:

- به لām شاگرده كه ده لى: «بۆ مه ولوودم چۆل كردووه».

- گه وره م، من ده مه وى ئەمهت تى بگه یه نم: بۆ مه ولوودی چۆل
نه كردووه. ئەمه یه خالى سه ره کیى تیکنه گیشتنى من و تۆ!

کتبخانه ی پەیق

- بۆ هەر کەسیکی چۆل کردبیت، ئەو کەسە تاوانبارە.
بیتگومان.
- شاگردە فرنیچییه کە بۆ مەولوودی چۆل نەکردوو.
- کەواتە، بە درۆ شایەدیی داو.
- بەلێ. شاگردە فرنیچییه کە پیاویکی ساختەچی و درۆزنە.
تەنانەت من وای بۆ دەچم ئەو بۆ خویشی هاوکار بوو و دەستی لە
تاوانە کەدا هەیه: بە جووتە کارەکیان کردوو.
- حاکم بیتوار چاویلکە کە لە چاودا کەند و لەسەر میتزە کە دانا،
بە لەهجه یه کی باوکانه پرووی کرده محامی کاکل:
- گیروگرفتی بنه‌ره‌تی ئیمه‌ ئه‌وه‌یه: ئیفاده‌ی منداله‌ که‌مان
نیه.
- گه‌وره‌م، باشت‌ر وایه‌ بلێی «ئیفاده‌ی منداله‌ کان» چونکه‌ وه‌ک
گوتم: ته‌نیا یه‌ک مندال نین.
- حاکم بیتوار سهری سوڤ ما:
- تۆ ئەمڕۆ خەریکە تەواو سەرم لێ دەشیوینیت!
- بەلێ: دوو مندال لە یه‌ک به‌یانیدا، هه‌ر یه‌که‌ و به‌ جوړیک..
- هیچیشیان دیار نین که‌ ئیفاده‌مان بۆ بدەن.
- محامی کاکل پێکه‌نی:
- گه‌وره‌م، هه‌رچه‌ند ئەمه‌ سرالمه‌نه‌یشه‌، به‌لام پیت ده‌لیم: با،
یه‌کیک له‌م دوو منداله‌ دیارن.
- کامه‌یان؟

کتیبخانه ی پەیق

- بە رای تۆ کامەیان؟
- من تەنیا دۆسیە ییوسفی کۆری مام جابیرم ئاگا لییه و ئەویش، دەزانم: هەر بەدووایدا دەگەرین و تا ئیستا نەیان دۆزیوە تەو. کەواتە ئەوێ دیکەیانە کە دیارە.
- راستییە کە: هیچیان دیار نین.
- چۆن؟
- چونکە ئەوێ دوو دەمیش، باوکە کە خۆی، پیش چەند پۆژیک سەری بریوە.
- باوکی خۆی، سەری بریوە؟
- بەڵێ. کیشە کە، پیش ئەوێ چەند سەعاتیکی دیکە بگاتە لای جەنابت، لە لایەن منەو راستەوخۆ لێی کۆلدراو تەو و.. ئەنجامە کانیش دەردەکەون.
- کە؟
- دووای ئەوێ دۆسیە ی مندالە کە دیکەشتان خۆندەو.
- یەعنی بە رای تۆ: مەولوود مندالباز نیە ئەوێ ییوسفی ئەتک کردووە؟
- نەخێر.
- ئەدی یوسف کوا؟ کێ ئەوێ لاقە کردووە؟
- ئەرکی من تەنیا ئەوێ بیسەلمینم: مەولوود مندالباز کاری بەسەر یوسفی مام جابیرەو نەبوو.

عه قیلە خانی ژنی مام قادری قەیاغفرۆش لە مائی بەلقیس خان
دانیشتیوو، دلی دەدایەو و دەیگوت:

- ویش.. چاوم کوێر بی بو یوسف!

بەلقیس خان هەنسکی دەدا: «کچی بەخوا مندالی ئیمە ژانیان
لی حەرەم کراوە؛ کە گەورە دەبن.. کوێراییم دایە.. هیچیان نابێ
بیگیژنەو».

- بەخوا نزاری منیش، بەلقیس خان، باوکی ناھێلی لە کونی
ژوورەو بەچیتە دەرەو.

- نەیتوانی فیتری زێنگەری یان پیشەییەکی باش بییت، باوکی
دەیگوت «ناوبازار پرە لە مندالباز»؛ نەیتوانی فیتری مەلەکردن
بییت، باوکی دەیگوت «مەسبەح مندالبازی لێی»؛ نەیتوانی بییتە
لاعیب و بو خۆی بچی توپانی بکات، باوکی دەیگوت «مەلەب
و لاعیب هەموویان مندالبازن»...

عه قیلە خان لە گەل بەلقیس خانی دایکی یوسف هۆن هۆن
دەگیا:

- چ بکەین دایکم. بۆیە مندالی ئیمە تا گەورەش دەبن، لە
کەسابەت زیاتر هیچی دیکە نازانن..! لە هەموو خوشییەک
مەحرووم.

دوای ئەوەی عه قیلە خان روشت؛ شوکرۆک، ژنە سەر شۆرەکە
حەمامی ژنانی تەیراوە، کەوتەو دلدانەو و دلنەوایی دایکی

کتیبخانه‌ی په‌یق

یووسف:

- پلکه به‌لقیس.. به‌خوا هه‌موو خه‌لک باسی ئه‌وه ده‌که‌ن:
 منداله‌که‌ی ناو ئه‌و فرنییه یووسفی تۆ نه‌بووه.
 - ئه‌دی؟! -

شوکرۆک (می‌رده‌که‌ی، کاتی خۆی له‌گه‌ڵ هه‌ره‌سی شوپشی
 ۱۹۷۵ توشی جه‌لته هاتبوو) ته‌نانه‌ت یه‌ک تۆزقالیش چیه
 نه‌ترسا به‌ راشکاوییه‌وه به‌ پلکه به‌لقیس بلیت:

- کوپی تۆ، به‌عس پفاندوو یانه.
 - ئه‌یه‌رۆ؟! -

دوو پاتی کرده‌وه:

- کوپی تۆ، به‌عس پفاندوو یانه.
 - کئ و ده‌لئ؟ -

- سویندیان داوم ناوی ئه‌و که‌سه نه‌ده‌م، به‌لام ئه‌و به‌یانیه
 زووه‌ی یووسف چووه سه‌موون بکپئ، پیاوی به‌عس و
 ئیستیخبارات هاتوون ده‌نیو ترومبیلکی خویان ناوه و
 قه‌پاندوو یانه.

59

مام شه‌ریفی چایچی له‌ناو زیندانی سه‌رای هه‌ولێر چاوه‌ڕێی
 حوكمی خۆی ده‌کرد: موئه‌ببه‌د، بیست سال، نو‌ سال؟! نه‌یده‌زانی.

کتبخانه پەيق

له وديو شيشه كانى ژوورى زيندانه وه به جابير جه نازدى باوكى
يووسفى گوت:

- به لى، به دووايدا چوومه مووسل. له هوتيله دوو نه جمه كهى
«دهوواسه» دا گرتم. شهو بوو. به خشپه لى چوومه ژووره وه و
سىزده چه قوم لى دا.. پاشانىش، هه ره سه ره سىسه مه كهى خوى،
سه رم برى. گه وادى وا! نه مېش و شېرۆ مه دفه ع و تاهير ته سبيح
و كه ريم كه رگى و هه مېد هه ربه و قادر قه نينه و هه موويان..
هه موويان ئىستىخباراتى به عس و به كرگيرايى حكومه تن. هه ره
بو به ش حكومه ت هېچيان لى ناكا و لىيان ناپرسىته وه.
پىويستى پىيان هه به. بو به ش هه رچى تاوان و گوناح و دزى و
حيزيه كى ده كه ن، حكومه ت دوو رۆژان ده يانخاته ژووره وه و
دووايه يه كه سه ره به ريان ددها. من ده مېك بوو دامنا بوو به م مرازه
خوم شاد بم. نه وه تا.. سىزده چه قوم لى دا و سه رېشم برى.
ئىستاش بى مننه تم: چيم لى ده كه ن، با بيه كن! گه وادى ئاوها..
پىشترىش دوو جارى ديكه رېگه ي به كورپه كه م گرتبوو.

جابير جه نازه لى پرسى:

- باشه، تو كورپه كهى خوت، كورپه كهى خوتت بوچى كوشت؟ نه و
گوناھى چى بوو!

مام شه ريف گريا، گوتى:

- نه خلاقى تىك دابوو. متووى خوى كردبوو.. ته نانه ت
له گه لى ده چووه هه ماميش.

کتیبخانه ی پەییق

مام شەریف نەیتوانی ئەم قسانە ی خۆی تەواو بکا:
- من .. بەم .. دوواییه .. بۆم .. دەرکەوت ..

60

یاسین ماندوو ببوو، بێزاری و رقی گەشتبوو تروپکیک. بیری دەکردهوه بچیی بە چەقۆبەک یان بە قامەیهک شیرۆ مەدفعە بکوژی، بەلام گومانی ئەوەی هەبوو کە نەوێک دەستی مەولوود مندالباز یان «مەلا چاو بە کل» لە کارەکه دا هەبیت. وای بە باشتەر دەزانی کە جاری چەند پوژتیکی دیکەش هەر چاوەری بکات تا تۆژینهوهی پۆلیس و مەحکەمە دەگەنە ئەنجامیک: تاوانباری راستەقینە کییه: شیرۆ مەدفعە، مەلا چاو بە کل یان مەولوود مندالباز؟

بەلام یاسین لە هەمان کاتیشدا وای لی هاتبوو پۆلیس و مەحکەمە و مەخفەری تەیراوهی لەپیش چاو کەوتبوو: چونکە هەر جاریکی دەچوو (مەخفەری تەیراوه) بۆ تۆژینهوهی تازهتر و وەرگرتنی خەبەرێکی تازه لەبارە ییوسفی برای، چاوی بە «عەریف عیسا مندالباز» دەکەوت.

ئێ باشە عەریف عیسا پۆلیسه، بەلام چۆن پۆلیسیک کە بەرپرسیاری کێشهیهکی ئاوهاییه، بۆ خۆی لەپیش دەرگای هەمام و سینه ماکاندا بەدووای مندالاندا دەگەریت و مندالبازی دەکات؟!

کتبخانه پەيق

ياسين بيري له مه دهكردهوه و نهیده توانی تی بگات! زۆر سهیره؟
پوليس خۆی منداڵباز بێت!

61

ياسين، له سههر نانخواردن، خهونه عهنتیکه که ی خۆی - که چۆن
خۆی و هه موو منداڵه کان، بالیان لی پروواوه و ویستوو یانه
شۆرش به سههر خه لکی گه وردها بکه ن - بۆ دایک و باوکی
گیرایه وه.

باوک بێدەنگ، به لام دایکی، به نه رمییه وه دهستی له سههر چۆکی
ياسين دانا و ئامۆژگاری کرد:

- کوری خۆم، دووايه برۆ ئەم خهونه ناخۆشهت بۆ ئاو بگیری وه!
- بۆ کیتی بگیری مه وه!
- بۆ ئاو.

ياسين سههری سوپ ما، پرسى: «بۆچی بۆ ئاو؟!». دایکی گوتی:

- ئەمه عاده ته. ههر كه سێك خهونێکی خراپ ببینیت، ده بی
بچى بۆ ئاوی بگیری ته وه: بۆ ئه وهی ئاو شته خراپه کانی ئەو خهونه
بشواته وه.

ياسين، دوواى بیرکردنه وه یه ک، گوتی:

- دایه.. له وانه شه بۆ ئه وه بێت که ئاو مزگینی و په یامی ئەم
خهونه به ناو خه لکدا بلاوده کاته وه. وانیه؟

دوای ناشتنی تهرمی مه‌ولود مندالباز له قه‌برستانه کۆنه‌که‌ی
چراغ، پرسه‌که‌یان هه‌ر له گه‌ره‌کی ته‌یراوه له مزگه‌وتی کویتی بۆ
به‌ستبوو.

قادر قه‌یماغفرۆش، له یه‌کیک له پۆژانی پرسه‌که‌دا،
به‌رێککه‌وت جابیر جه‌نازه‌ی باوکی یووسفی دیت. پیتی گوت:

- جابیر دیت!

- چی؟

- ئه‌گه‌ر من و تۆ به‌رین، ئه‌و هه‌موو ئه‌مین عام و به‌رپرسه‌ حزبی
و پیاوماقوولێ حکوومه‌ت دینه پرسه‌مان؟

- مام قادر خۆ من ده‌مزانێ: ئه‌و گه‌وواده له ئیستیخباتات
ئیشی ده‌کرد و به‌کرێگیراوی به‌عس بوو. ده‌مزانێ.

مام قادر گوتی:

- به‌خوا ئه‌گه‌ر شیرو مه‌دغه‌عیش به‌ری، پرسه‌یه‌کی له‌مه
شکۆمه‌ندتری بۆ ده‌گێرن.

- ئه‌مه پرسه‌ی وه‌زیرانه، باوکه‌م، پرسه‌ی مندالبازان که‌ی ئاوها
بووه؟

جابیر جه‌نازه‌ی باوکی یووسف ده‌یگوت «چۆن ده‌بی شیرو
مه‌دغه‌عی خوێری ئاوها به‌ئاسانی و بی تۆژینه‌وه به‌ریدریت!؟».

جابیر جه‌نازه‌ بی‌ری ده‌کرده‌وه، وه‌ک مام شه‌ریفی چایچی

کتبخانه پەڤق

گەر راجە کۆنەکه، بچی شیرۆ مه دفه ع بکوژی، به لام گومانی ئه وهی هه بوو که نه وهک دهستی مه ولوود مندالباز، یان دهستی «مه لا چاو به کل» له کاره که دا هه بیته. وای به باشته دهزانی که جاری چه ند رۆژێکی دیکه ش چاوهری بکات تا تۆژینه وهی پۆلیس و مه حکمه ده گه نه ئه نجامیک.

63

قادر قه یماغفرۆش به رۆسته می گوت:

- لێره وه هه لته ک هه لته ک منیان دیسان بانگ کردۆته وه.. چیم لێ پرسن باشه؟!

- چی؟

- وه لا.. «مه لا چاو به کل» بۆچی ئه و به یانییه هاتبووه مالی ئیوه؟ نه عله ت له ئه ژداد و ئابائتان.. مندالباز هه کان به واسیته و واسیته کاری به رده دهن؛ خه لکی گوناحی وه کو من و «مه لا چاو به کل» ی تیه ده گلین.

رۆسته م له خه لک بیستبووی که «مام قادر قه یماغفرۆشی وه ستایشی، کاتی خۆی ماوه یه ک مندالباز بووه» هه یج قسه ی تیدا نه کرد، خۆی کړ کرد.

مام قادری قه یماغفرۆش پاشان هه ستا چوو هه مزگه وته که ی گه وهره ی خانه قا، که راهاتبوو هه موو رۆژێک له وێ گوی له

کتبخانه پەيق

غودبه ی پوژی ههینی رابگری.

کاتی هاته دهره وه، له گهڵ حاجی به دره دین جامچی دراوسییان،
پیکه وه دهگه رانه وه ماله وه. حاجی به دره دین جامچی، زۆر
بیهوودانه له مام قادری پرسى:

- ئیستا ئەوا مه ولوود مندالباز کوژرا، شیرو مه دفه عیشیان
بهردا.. ههر «مه لا چاو به کل» له ژووره وه ماوه. مه سه له چیه؟!
- به لئى مه ولوود مندالباز کوژرا، شیرو مه دفه عیشیان بهردا..
- کارى حکوومه ت زۆر سهیره. ها! قورده که یان بۆ مه لای چاو
به کل گرتۆته وه؟

- تۆ ده زانی: ئەوه دوو جاره بانگم ده کهن. بلئى چیم لئى
ده پرسن!

- چى؟

- ده لئین مه لا چاو به کل بۆچى ئەو به یانییه زووه ی پوژی پینج
شه مه «پای کردۆته» مالى ئیوه؟
- ئی! گوته چى؟

- گوتم چى؟ گوتم «مه لا چاو به کل» له هیچ شوینیکه وه پای
نه کردۆته مالى من. «مه لا چاو به کل» ی به سته زمان کۆنه
هاورپیمه، چه ندین ساله دهیناسم. زۆریه ی به یانیانى پینج
شه مووان که له قورئان خویندنى سه رقه بران، له قه برستانى شیخ
مه لا ره شیده وه دهگه رپته وه، دئى قاولتی به یانی له مالى ئیمه
دهکا.

کتیبخانه ی پە یق

حاجی بە درەدین جامچی گوئی:

- مام قادر شتیکت پی بلیم، باوەرم پی دەکە ی؟

- بە لئ ..

- برا گەورە کە ی «مە لا چاو بە کل» شەش مانگی کە چوو بەوتە

پیشمەرگە، دەیانە وئ بەم تۆمەتە ناوی «مە لا چاو بە کل» و برا

پیشمەرگە کە ی لە لای خە لک بز پین.

مام قادر بیی دە کردە وە، گوئی:

- راست دە کە ی!

پاشان گوئی:

- بۆ بەش ئە و هەموو شیر و رتیویە بۆ ئە و بەستە زمانە

دە هیئە وە.

- بە بیرتە: هەر لە سەرە تاو هەر خوشیان ئە وە یان بلا و کردە وە

کە «مە لا چاو بە کل» لە سەر کاریکی ئا و ها گیرا وە!

64

«جە مال سیوان» پیایکی زۆر بە نەزا کە ت بوو، بە لام هەمیشە

دلی بە مندالان دە کرایە وە. حەزی دە کرد لە مە لە ب و مە سبە ح و

ئە و شوتنە ی مندال و هەر زە کار و گەنج تۆپانییان لی دە کرد بچی

پا وە ستیت و تە ماشای چە هەر و قاچ و قولیان بکات. عاشقی

جوانیی کوپ بوو. بۆ بەش برادەرە تورکمانە کانی خوی کە پیکە وە

کتبخانه پەیق

ئىواران لە چايخانهى «كوترسه لام» كوڤه بوونهوه ناويان نابوو
«جه مال ستيوان».

جه مال ستيوان خزمى مام جابيري باوكى يووسف بوو: باوكيان
ئاموزاي يه كتر بوو، به لام مام جابير - سه بارهت به و قسه يه
به دوو ايهوه بوو - هه زى نه ده كرد هيند هاموشوى بكات و به خزمى
بزاني.

جه مال ستيوان درهنگ به كاره ساته كهى يووسفى زانيبوو: ئه
ئىواره يه ده موده ست سهردانيكى مام جابيري كرد و پتي گوت:
«هه ر ئه مريكيشت هه بيت له خزمه تم مامه گيان».

65

جابير جه نازه له لايه ن توژينه وهى مه حكه مه و بريارى پوليسه وه
بوى وه ديار كهوت كه مه ولوود مندا لباز ده ستى له كاره كهى
يووسفى كورى ئه ودا نه بووه. له مه به ته وا وه تى دلنيا بوو، چونكه
بو خويشى مهاجهى وه ستا شه ريفى چايچى كرد بوو و له ده مى مام
شه ريف چايچى خويه وه هه موو شتيكى بو پروون ببووه وه.
كه واته ئيستا دوو ئيحتيمال ماوه: يان ئه وه تا شيرو مه دفعه
- كه ياسين زور گوماني لى ده كا -، يانيش ئه وه تا «مه لا چاو به
كل» ي فرنيچيه: چونكه كاره كه له ناو فرنييه كهى ئه ودا پرووى
داوه.

- ئاخىر، ناشى دوو پرووداو له يه ك ساتدا له ناو هه مان

کتبخانه ی پەیق

فرنییدا پروویان دابی!

مام جابیر دەییوست له مەبەستی حاکم بیوار باشتەر حالی
بییت، گوتی:

- یه عنی چۆن؟

- ئیستا، ئەوا بەدیار کهوت که ئەو مندالە ی لەناو فرنییه که ی
«مە لا چاو به کل» دا تەعەددای لیکراوه، کورە که ی تۆ نه بووه:

کورە که ی مام شەریفی چایچی بووه.

- ئی..

- هەروەها ئەمەش بەدیار کهوت: مەولوود مندالباز بووه که
تاوانە که ی ناو فرنییه که ی کردوووه.

جابیر جەنازه گوتی:

- ئەدی حەکا یه تی کورە که ی من؟

- کورە که ی تۆ وا پتەدەچی هیچ پە یوهندییە که ی به و پروداوانه وه
نەبی که لەناو فرنییه که دا پروویان داوه. ئیستا شتەکان خەریکن
ورده ورده یه کلا دەبنه وه.

- بەلام یووسفی کوپی من ئەوا بو دووازده پۆژ دەچی بی
سەروشوینە. دایکی ناردبووی بچی لەو فرنییه نەفرەتلیکراوه
سەموون بکریت..

حاکم بیوار گوتی:

- به هەر حال، هەموومان دەزانین: ئیمە به تۆژینه وه له
چارەنووسی کورە که ی تۆ دەستمان پیکرد، که چی گەشتینه

کتبخانه ی پەیق

دۆزینەو و ئەنجامی هەکایەتییکی دیکە..

جاییەر جەنازە دیسان گوتی:

- هەکایەتی کۆرەکە ی من؟

حاکم بیوار گوتی:

- بێگومان لەژێر تۆزینەو و دایە و جاری هەر لێی دەکۆڵینەو.

جاییەر جەنازە گەشتبوو تینی و نەیدەزانی چی بکا، وەک

بیەوی پێیان بلتی «خۆم بەدووای تۆلەسەندنەوی خۆمدا دەچم»،

گوتی:

- خێری پێوەیە ئێشاللا.

بی خواحافیزی، چوو دەرەو.

66

یاسین دوینی شەو لە خەونیدا کابووسیکی بینی:

لەناو چایخانەکی کەوبازان، لەناو دەرستی قەیسەرییەکی

ناوبازار، بەدیار شەرە کەویکەو پراوەستابوو.. لەناکاو «عوسە

کە» باوەشی پێدا کرد و بەبەرچاوی ئەو هەموو پیاوەوی

پراوەستابوون تەماشای شەرەکەو کەیان دەکرد، یاسینی هاویشته

ژێر خۆی و دۆخینی یاسینی کردەو و دەستی لەناوقەدی ئالاند و

بە دەستەکی دیکەیشی خەریکی بوو..

یاسین هەر هاواری دەکرد و کەس نەبوو گوتی لە دەنگی بیت.

کتیبخانه‌ی پەریق

لەناکاو یاسین تیگە‌یشت کە دەنگی هاوارکردنی، لە قورگییەوه دەرنایەت.. ناتوانی هاوار بکات: ئەمە لەکاتی‌کدا «عوسە‌کە‌ی» لەدوو‌اوه بە‌ته‌واوە‌تی خە‌ریکی بوو.. کاری خۆی دە‌کرد. یاسین هەر هاواری دە‌کرد و دە‌نگی لە قورگ نە‌ده‌هاتە‌ دەرە‌وه.

67

مام جابیری باوکی یوسف، ئەو عە‌سرە، چووە‌ مائی مام هادی پەرە‌شووتی دراوسێ‌ی خۆیان. نە‌جیبە‌خانی خێزانی مام هادی بە‌خێ‌رها‌تییکی گە‌رمی لێ‌کرد و دە‌یزانی بۆ‌ مە‌سە‌لە‌ی کورە‌کە‌ی هاتۆ‌تە‌ لایان. جابیر جە‌نازە‌ گوتی:

- نە‌جیبە‌خان، خۆ‌ من دە‌زانم جە‌نابت گە‌وا‌هیی خۆ‌ت لە‌لای پۆ‌لیس داوه‌ و تە‌واو.. ناشمە‌وێ‌ لە‌مە‌ زیاتر بە‌م گ‌رفته‌ی خۆ‌مانە‌وه لە‌مە‌ زیاتر سە‌غ‌لە‌تت بکە‌م، بە‌لام هاتووم تە‌نیا بۆ‌ پ‌رسیاریک. نە‌جیبە‌خانی هادی پەرە‌شووت پروو‌یە‌کی دراوسێ‌یانە‌ی گە‌ش و هاو‌خە‌مانە‌ی پ‌یشان دا:

- ئە‌یەرۆ، مام جابیر، ئە‌مە‌ قسە‌یە‌ تۆ‌ دە‌یکە‌ی! ئە‌مرکە‌!

جابیر جە‌نازە‌، گوتی: «خ‌انم».

- بە‌لێ.

- جە‌نابت، ئە‌و بە‌یان‌ییە‌ی رۆژی پ‌نج‌شە‌ممە‌، بە‌سەر پرو‌وداوه‌کە‌دا چوو‌بوویت.

کتبخانه پەییق

- ئی؟

- تکایه له نووکهوه بۆم بگێرهوه، چۆن بوو؟

- گوێ بگره، مام جابیر!

- به ئی..

- من وهک هه موو به یانییهک عه بام به سه ر خۆمدا دادا و بچم له سه موونخانه که ی «مه لا چاو به کل» سه موون بۆ مندا له کان بکرم. بۆ به لقیس خانیشم باس کرد. کاتی گه یشتمه به ردهم سه موونخانه که، ته نیا کوپێکی گه نج له پیش سه موونخانه که وه ستابوو، کوپه که ی موعاون موفید. به ردهم سه موونخانه که له من و کوپه که ی موعاون موفید زیاتر که سی دیکه ی لی نه بوو. تازه گه رد و گوئی به یانی بوو، له ناکاو گویم له هینکه هینک و عه یب نه بی ئاخ و ئۆفیک بوو. سه ری خۆم دانوشتانده وه خواره وه بۆ شوینی ده نگه ده نگه که، له ژیر قه په نگه چ ببینم؟! ئه وه ی خوا پتی ناخۆش بی، ئه وه م دیت! ئه یه رۆ، هه تره شم چوو. نه عه ره ته یه کم کیشا و غارم دایه سه ر جاده که. استغفر الله. ئه وه یه که م جارم بوو شتی ئاوها ببینم. له و به ینه دا بوو، له دووای منه وه، کوپه که ی موعاون موفید له پیش فرنییه که ی «مه لا چاو به کل» وه هاواری کرد:

- پۆلیس، پۆلیس.. خه لکینه!

کاتی له گه ل پۆلیس و خه لکه که هاته وه به ر ده رگای فرنییه که، ده رگای ژووره وه ی فرنییه که دادرا بووه. کوپه که ی موعاون موفید

کتبخانه پەيق

هەر دهیگوت:

- له ژوورهوه، له ژوورهوه..
- کێ؟
- پیاویک.. له گهڵ منداڵیک.
- پۆلیسیک له منی پرسى:
- تۆش بینیت؟
- گوتم: ئا، به چاوى خۆم دیم.
- مام جابیر له نهجیبه خانى پرسى:
- منداڵه که کراس و بیجامه یه کى خهتخه تی نارنجیى له بهر بوو؟
- بیجامه که یم باش نه دیت، چونکه بیجامه که ی هیئابوو
- خوارى، به لام کراسیکی سپیى له بهر بوو.
- مام جابیر دیسان پرسى:
- ئه و منداڵه ت قهت له مه و بهر دیتبوو؟ منداڵه که ت ده ناسی؟!
- بیشییینه مه وه ناینا سمه وه. ژووره وه تاریک بوو. نه متوانی
- باش بیانبینم کێن. به لام دهنگیان دههات، بینیشمن: پیاویک
- بوو، له گهڵ منداڵیک.
- نه تده زانی پیاوه که کێیه؟ که سیکی چۆنه؟!
- نه متوانی پیاوه که بناسمه وه، به لام منداڵه که دیاربوو
- جوانکیله یه کى مووزهرد بوو.
- مووزهرد بوو؟

کتبخانه پەيق

- بەلێ.

مام جابیر گوتی:

- ئەو وەسفە ی جەنابت دەیکە ی، نەجیبەخان،، بە هیچ شێوەیە ک پێ ناچێ کە ئەو منداڵە یوسفی ئیمە بێ!
- ئێ، نا.. نا. خۆ من بە بەلقیس خانیشم گوت. یوسفی ئیو
موزەرد نیە، جگە لەمەش، ئیو دەلێن کە ئەو بەیانیه، یوسف
«کراس و بیجامه یه کی نارنجیی خه تخه تی له بهر بووه». نەخیر،
ئەو کورە ی من بینیم، موزەرد بوو، جگە لەو ش کراسی کی سپی
لە بهر بوو.

مام جابیر پرسى: «ئێ! پاشان...؟».

- پاشان ئیتر، ئەو بوو: ورده ورده خەلک لە به رده م فرنییه که دا
کۆبونەوه و پۆلیس هات. کاتی چوونه ژووره وه.. که سی لێ
نە ما بوو.

- چۆن؟!

- نازانم.

- تۆ پێشتر منداڵه که و پیاوه که ت له ژووره وه بینى. ها؟!

- بەلێ. لەژێر قە پەنگە که وه بینیم.

- ئەدی باشه، پیاوه که و منداڵه که چیان لێ هات؟

- نازانم.

- چۆن؟

- پۆلیس هاتن سه روخواری ناو فرنییه که گه ران،

کتبخانه ی پەیق

نەیان دۆزینەو. پۆلیسەکان دەیانگوت: بەسەرمانەو غاریان داو.

– ئا.. ها! بە قالدەرمەو سەرمانەوسەرمان غاریان داو.

– هەتا من گەیشتمەو بەردەم فرنییەکە، هیچ کامیکیان لەوێ نەما بوون.

مام جابیر لەناکاو لە نەجیبەخانی پرسى:

– نەجیبەخان، دەمەوێ ئێوەش بزاتم: تۆ ئێو بەیانییە «مەلا

چاو بە کل» ت دیت فرنییەکەى خۆى بکاتەو؟

– نەخێر.

– ئێدى کى هاتوو فرنییەکە بکاتەو؟

– هەموو بەیانییەک کاتى من دەگەیشتم بەردەرگا، فرنییەکە

دەمێک بوو کرابوو. ئیدی نازانم ..

مام جابیر گوتى:

– لەو دەمەدا پۆلیس چیان گوت؟

– سۆراغى خاوەنى فرنییەکەیان دەکرد.

– «مەلا چاو بە کل»؟

– بەلێ.

– چیان دەگوت؟

– دەیانگوت «لەکوێیە؟ دەبێ بیدۆزینەو!».

– ئێدى پاشان؟

– کاتى زانییان «مەلا چاو بە کل» خاوەنى فرنییەکەیه، گویم

لێ بوو یەکیکیان گوتى «لەوانەیه دەستى شاگردەکەى لەم کارەدا

کتبخانه پەيق

هه بێ» .

- ئەدی خەڵکە کە چییان دەگوت؟
- ئەوانیش هەر رایان وابوو کە یەکیەک لە شاگردەکان بوو.
- مام جابیر گوتی: «هیچیان لە تۆ نەپرسی؟» .
- با .
- گوتت چی؟
- چیم بۆ تۆ گێڕایەوه، ئەمەشم بۆ ئەوان باس کرد. من تەنیا ئەوەندەم ئاگا لی بوو.
- تۆ هیچی دیکەت نەدیت؟
- هیچی وەک چۆن؟
- «مەلا چاو بە کل»؟!
- من لەوێم نەدی.
- باشە، ئەو بەیانییە بۆچی خۆی پیشانی کەس نەداوه و هیچ کەس لەوێی نەبینیوه؟
- مالم قەبرە، من ئەمە نازانم.
- پۆلیسەکان چووبوونە مالتیان. لە مالهۆش نەبوو.
- لەکۆتاییدا، نەجیبەخان رووی کردە مام جابیر و دەیویست بە چریەیه ک پیتی بلتی:
- بەلام مام جابیر، قسەیهکت پی دەلێم، با لە بەینی خۆمان دەر نهچێ!
- بەلێ، فەرموو!

کتبخانه پەڤق

- سویندم بۆ دهخۆی که باسی ناکه‌ی له ده‌می منه‌وت نه‌بیستوه؟
- سویند بێ به‌گۆری دایکم!
- ئەمەم به‌به‌لقیس خانیش نه‌گوتوه، ها! نه‌وێرام.
- دڵنیا به‌بیلێ!
- تەنیا بۆ هادیم باس کردوو و ته‌واو! دوینی بۆم باس کرد.
- هه‌ویش رازی بوو پیتی بلێم، بۆیه پیتی ده‌لێم. مام جابیر..
- به‌لێ؟
- ئەو کۆرە‌ی له‌ناو فرنییه‌که‌ی مه‌لا چاو به‌کلدا ئەتک کراوه، کۆری تۆ نه‌بووه.
- چۆن؟
- له‌به‌رئه‌وه‌ی من که فرنییه‌که‌م به‌جێ هه‌شت و گه‌رامه‌وه مال، له‌سه‌ر رینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی خۆم بۆ ماله‌وه، یوسفی کۆری تۆم بینی له‌ناو ئوتومبیلیکی سپیدا بوو.. سێ پیاویشی له‌گه‌ڵدا بوو.
- یوسفی کۆری من؟!
- به‌لێ. من یوسفی کۆری تۆ باش ده‌ناسمه‌وه. وه‌ک کۆری خۆم ده‌ناسمه‌وه. یوسف بوو، له‌ناو ئوتومبیلیکی سپیدا، له‌گه‌ڵ سێ پیاوی که‌ته‌ی ره‌شی ناشیرین. ده‌یانبرد..
- له‌گه‌ڵ سێ پیاو؟
- به‌لێ. کۆری تۆ خه‌لکی دیکه‌ رفاندووینه. «مه‌لا چاو به‌کل» بێ تاوانه.

کتبخانه پەيق

- نەتزانى ئەو سى پىاوه كى بوون؟
- نازانم. من تەنيا ئەوئەندەم ديت.

68

- عەقید عەلى، پلكە بەلقىسى بانگ کردبوو پۆلیسخانەى
تەیراوه، لى پرسیبوو:
- پلكە بەلقىس، یوسف کاتى چوو دەرەوه هیجى پى بوو؟
 - پلكە بەلقىس یاسینی کورى خۆى لەگەل خۆى بردبوو، تاقەتى
قسەى نەمابوو، بىزار، گوتى:
 - هیجى وەك چۆن؟
 - کتیب و کاغەز و شتى وا..
 - کورى من چووبوو سەموونم بۆ بکړی.
 - عەقید عەلى گوتى:
 - دەزانم دادە گیان، بەلام .. باشە، پرسىارىکى دیکەت لى
دەکەم و برۆ!
 - فەرموو!
 - تۆ هیج بینىوتە یوسف مەنشووراتى پىشمەرگە و
بلاوکراوەى سیاسى لە مالى خۆتانهوه بباتە دەرەوه؟
 - پلكە بەلقىس زەندەقى چوو:
 - ئەیهرو، دەتانهوى بلین «یوسف موخەرب بوو»؟ دەتانهوى

کتبخانه پەڤق

ئەم جاره ئەوه بىسەلمىنن كه كورپى من له گەل پىشمەرگه كارى
كردوو؟

پلكه بەلقىس كاتى هاتهوه مال، ئەم قسانەى بۆ جابىر جەنازەى
مىردى دەگىرايهوه و دەگىرا، دەگوت:

- كهواته شوكرى سەرشۆر راستى دەكرد. قورم بەسەر...
وهيش...

- چى دەگوت؟

- دەگوت: «يوسفى كورپى تۆ، بەعس رڤان دوويه تى.
گىراوه».

69

«جەمال سىوان» هەميشه قەرەویتیكى رەنگىنى دەبەست و
گولتیکى له يەخەى خۆى دەدا. بۆ دویمینه و تاوڵەکردن له گەل
ئەربابەکانى خۆى، له چایخانهى كۆترسەلام، هەندى جارىش له
چایخانه كەى مام سەدرەدىنى لۆبىافروۆش دادەنىشت.

ئەم پاش عەسرە، له گەل قادر قىروۆى خالى يوسف، له
چایخانه كەى كۆترسەلام، پشتيان دابوو دوو كورسى و رووهو
شەقامە ئاپوورەكه دانىشتبوون باسى مەسەلەى بى سەروشوتىنى
يوسفىيان دەكرد.

جەمال سىوان بنعامى مام جابىر، قادر قىروۆش كورپە خەزوورى

کتیبخانه‌ی په‌یق

مام جابیر، هه‌ردووکیان خۆیان به‌هاوخه‌می مام جابیر ده‌زانی:
- وه‌لا ئافه‌رین بۆ رائید نه‌عیم، نه‌یه‌یشت براکه‌ی له‌دوو شه‌و
زیاتر له‌حه‌پسخانه‌بم‌ینیتته‌وه‌.

جه‌مال سیوان گوتی:

- تۆ پیت وایه‌شیرۆ مه‌دفع ده‌ستی له‌مه‌سه‌له‌ی یووسفدا
هه‌بی؟

- یوسف بی‌سه‌روشوبنه، ئه‌مه‌مانای وایه‌که‌«ده‌ستیکی
گه‌وره‌تر» له‌کاره‌که‌دا هه‌یه‌.

- به‌لام ئه‌م ده‌سته‌گه‌وره‌یه‌ش هه‌ر به‌بی‌هاوکاریی شیرۆ
مه‌دفع نه‌بووه‌.

- دایکی یوسف ده‌یگوت: «ئیه‌ستیخبارات و ئه‌منی به‌عس
ر‌فاندوویانه‌».

- به‌رای من: «مندالباز» قه‌پاندوویانه‌.

قادر قیرۆ گوتی:

- ئه‌ری به‌راست، ئه‌و خۆپریه‌، بۆچی پیتی ده‌لین «شیرۆ
مه‌دفع». ئه‌م مه‌دفعه‌ی بۆچی پتوه‌لکاوه‌؟

جه‌مال سیوان، هه‌ر به‌چریه‌، گوتی:

- ئه‌وه‌کاتی خۆی، بووه‌جاشی حکومه‌ت و به‌گژ
پیشمه‌رگاندا چوو. پاشان نه‌عیمی برای کردی به‌ئامیر مه‌فرزه‌ی
جاشان: بۆ خۆی له‌سه‌ر مه‌دفع بوو، بۆ ماوه‌ی سی مانگان هه‌ر
له‌سه‌ر مه‌دفع مایه‌وه‌، له‌چوار پینج شه‌پوشۆری زۆر گه‌وره‌له‌

کتبخانه پەڤق

میرگه سۆر و ناوچهی لۆلان کوشتاریکی زۆری پیشنمه رگانی کرد.
ئێستاش هەر معاشی جاشایه تی وهرده گریت و به خۆی و به
براکه ی جاسووسی بۆ حکوممهت دهکهن.
- هه قیه تی پیتی دهلێن «شیرۆ مه دفعه».

70

شیرۆ مه دفعه به سه لیم شه مووله ی که نناس دا خه به ری بۆ مام
جاییری باوکی یووسف ناردبوو: («مه لا چاو به کل» بووه که
یووسفی کوری جه نابتی ئە تک کردووه، نه ک من).
مام جاییر له سه لیم شه مووله ی که نناسی پرسى:
— چیی دیکه ی گوت؟
سه لیم شه مووله ی که نناس گوتى:
- هەر ئە وه نده ی گوت و سه لامیشی لیت ده کرد، ده یگوت: «من
ملم له مووی باریکتره. با مام جاییر بزانی: من بێ تاوانم».

مام جاییری به سته زمان تی مابوو. به درێژایی هه موو ژیا نی،
خۆی هینده سه رگه ردان و بێ ده سه لات نه بینیبوو. بییری له م
قسانه ی شیرۆ مه دفعه ده کرده وه کاتێ له ناکاو به نرکه ی
خیزانه که ی داچله کی.

کتبخانه پەڤق

به ئقيس!

به ئقيس خان، له دوينيوه، له ناکاو تايه کي قورسي گرتبوو:
له ناو جي کهوتبوو. مام جابير داواي له نه سريني کچه
پارچه له کهي خوي کرد که ئه م يه ک - دوو روزه هه تا دايکي چاک
دهيسته وه نه چيسته مه کته ب و له لاي دايکي بمينيسته وه.

71

شيرۆ مه دفه ع له گه ل قله کهي خوي، له چابخانه کهي به رامبه ر
سينه ما سيروان، له گه ل تاهير ته سبيح و قادر قه نينه دانيشتبوون
پۆکه ريان ده کرد. شيرۆ مه دفه ع گوتي:

- مه لا چاو به کلي مندالباز هه تا چوار سال پيش ئه مروش
مندالي گه ره کي به زوري و زۆرداره کي ده برده ناو فرنييه کهي
خويه وه، ئيستاش، له وه ته ي برا گه وره کهي له عه سکه ري غاري
داوه و چووه بۆته پيشمه رگه، لي مان بووه به مه لا و ده چي قورئان
له سه ر گۆري مردووان ده خويني. ده يه وي به م درۆ و ده له سه يه
پرووي خوي له ناو خه لک سپي بکاته وه.

که ريم که رگي پيکه ني، گوتي:

- وه لحاصل تو ئه و چه ند روزه له ناو مه خفه ري ته يراوه، باجي
مه لا چاو به کلت دايه وه.

قادر قه نينه بيللييه کهي فري دايه سه ر ميژه که:

کتبخانه پەڤق

- گوێی مه دی! دهی.. سه رفیت ره بوو، داته «مه لا چاو به کل».
- که ریم که رگئی گوئی:
- به خوا ئه و که واده زه کاتیشی پێ به ره و نا بینری.
- شیرۆ مه دفه ع گوئی:
- له ئه و زیاتر، قادر قه یما غفرۆش.. داخی زۆری له دلمایه.
- ئه و چیی کردووه؟
- له ناو خه لک وای بلاوی ده کاته وه که «مه لا چاو به کل» له سه ر
- کوردا یه تی گیراوه.
- که ریم که رگئی گوئی:
- به لێ، که تۆش له ژووره وه بووی، له ناو خه لک وای بلاو
- ده کرده وه که یووسفی کوپی مام جابیر تۆ په ندت پیتی داوه.
- هه ر چۆنیک بێ، ده یانه وی تاونی یووسف بخرنه پال تۆ.
- شیرۆ مه دفه ع کوپیکی فری دا و گوئی:
- شه رت بێ به «جه میل دۆخین» بلیم: کوپه که ی ئه ویش به
- په ندیک ببات، سه رشۆری ناو هه موو مه جلیسیکی بکات.
- نه وزاد په مو، چوارده سالان، قلی شیرۆ مه دفه ع، (که له
- ته نیشته خۆیه وه داینیشاندبوو) گوئی:
- ئنجا ئه مه ی بۆ چیه؟ به رانیید نه عیمی برات بلێ: فریتی
- بده نه زیندانی ئه بوو غریبه وه و ته واو.

یاسین لە گەڵ یووسفی برای، وا راها تبوون زۆریه ی رۆژانی
دووشه مووان پیکه وه بچنه مه سبه ح. ئەمڕۆ ئەو هتا دیسان
دووشه مەیه و یوسف دیار نیه! یاسین لە گەڵ کێ بجیتته مه سبه ح؟

ئەمڕۆ، ئیستا، به تاییه تیش لهم دهموده سته دا، یاسین به راستی
غەریبی یووسفی برای خۆی ده کرد. له ژوور سه ری دایکی
دانیشتبوو، ههستی به ته نیایی و فیگاریه کی پر سوێ ده کرد:
هۆن هۆن ده گریا.

مام جابیری باوکی له ناکاو خۆی کرد به ژووردا و گوتی:
- ههسته یاسین!

جابیر جه نازه، خۆی و یاسینی کوری، پیکه وه چوونه مزگه وتی
شیخی چۆلی، له وێ فاتیحه یه کیان بو پرسه ی سه عۆی برای
جه مال سیوان خوتند و پاشان یه کسه ر به ره و چایخانه که ی مام
سه دره دینی لویا فروش رۆیشن: ئەو جیتییه که شێرۆ مه دفه ع و
هاوریکانی خوویان پیوه گرتبوو تییدا دانیشن.

مام جابیر چایه که ی تیک ده دا، به شێرۆ مه دفه عی گوت:
- تۆچ به لگه یه کت ههیه که ده لیتی «مه لا چاو به کل» دهستی
لهم کاره دا ههیه ؟
شێرۆ مه دفه ع گوتی:

کتبخانه ی پەیق

- مام جابیر، تۆ خۆشت دەزانی: «مەلا چاو بە کل» هەتا چەند سالتیک پیش ئیستاش هەر مندالباز بوو، بە هەمووی چەند سالتیکە خۆی لیمان کردۆتە مەلا. پاشان ئاشکرایە: پرووداوەکە لەناو فرنییەکە ی ئەودا پرووی داوە.

مام جابیر گوتی:

- ئەو مندالە ی ناو فرنییەکە کۆری من نەبووە.

شیرۆ مەدفعە گوتی:

- تۆ بۆچی بێر لەو ناکەیتەوێکە هەر دوو پرووداوە بەیەکەوێک و لە یەک کاتدا پروویان دابی؟

- چۆن یەعنی؟

- یەعنی مەولوود مندالباز مەژغوولی کۆرەکە ی وەستا شەریفی چایچی بووبێت و مەلا چاو بە کلیش دەستی نابێتە بینی ئەو کۆرە بەستەزمانە ی تۆ!

مام جابیر یەکسەر کەوتە بێرکردنەوێکە بۆ ئەوێکە ی باوەر بە قسەکە ی شیرۆ مەدفعە بکات. بە هەمان شیوە، یاسین، کە لەتەنیششت باوکی دانیشتبوو: بە ترس و سامیکەوێکە تەماشای شیرۆ مەدفعە ی دەکرد. مام جابیر گوتی: یەعنی رێککەوتن؟

شیرۆ مەدفعە گوتی: بەلێ.

- هەردووکیان لەناو هەمان فرنییدا؟

- بەلێ.

ئەجا شیرۆ مەدفعە گوتی:

کتبخانه پەڤق

- چونکه تۆبیر بکهوه: «مه لا چاو به کل» ئەو به یانییه، پۆلیس هه موو دنیا یان له دووای کردووه، نه یاندۆزیوه ته وه. ئەو به یانییه کهس نازانی له کوێ بووه! به درۆی خۆی و به درۆی مام قادری قه یاغفرۆش که ئەویش هه ر کاتی خۆی مندالباز بووه و کۆنه هاوڕیتی خۆبه تی: گوايه ئەو به یانییه له مائی مام قادری قه یاغفرۆش بووه. باشه، پێم بڵێ: «مه لا چاو به کل» بهو به یانییه زووه له مائی مام قادر چی دهکا؟! مه عقووله خه لک به یانیان کاترمیتر شه شی به یانی بچی سه ردانی ماله براده ریکی خۆی بکات؟ ماقووله؟! پاشان شتیکی دیکه ش!

- به لێ.

- مه ولوود مندالباز خۆی پیتی گوتم. به ره حمه ت بێ! من ده بی بیدرکینم..!

- چی؟

- من، مه ولوود خۆی پیتی گوتم؛ به یه که وه کاره که یان کردووه.
- مه ولوود له گه ل کوره که ی وه ستا شه ریف؛ مه لا چاو به کلێش له گه ل کوره که ی من؟!
- به لێ. شاگرده که ی مه لاش له گه لیان هاو ده ست و هاو کار بووه.

جاییر جه نازه گوتی:

- به لام شاگرده که ی «مه لا چاو به کل» ده لێ که مه ولوود مندالباز به زۆری داوای لێی کردووه ئەو به یانییه فرنییه که ی بۆ

کتبخانه پەيق

چۆل بکات.

شیرۆ مەدفعە گوتی:

- بۆی چۆل نەکردوو، بۆی ئامادە کردوو. دەبینی! تۆ بیری لی بکەو: شاگردەکە «مەلا چاو بە کل» ئەو بەیانییە لەوی بوو! شاگردە فرنیچییهک چۆن دەتوانی فرنییهکی گەورە و گران بۆ مندالبازیک چۆل بکات ئەگەر وەستایەکی خۆی رازی نەبیت! تۆ بیر تەنیا لەمە بکەو و بەس.. ئیتر دەمۆدەست تێدەگەي که دەستی «مەلا چاو بە کل» لە کارەکا دا هەیه.

جاییر جەنازە گوتی:

- شاگردەکە دەلی: «مەولوود مندالباز بەزۆر کارەکەي پێ کردووم و هەرهەشی کوشتنی لیکردووم». - نەخێر. شاگردەکە بە ئەمری مەلا چاو بە کلی وەستای خۆی، کارەکەي کردوو. تەماحییان داوەتی و لەگەڵ خۆیان هاوودەست و هاوکار بوو.

جاییر جەنازە دەمۆدەست لێی پرسی:

- تۆ ئامادەي که لای پۆلیس ئەم ئیفادەي بەدی؟ - بێگومان، چونکە شاگردەکەي «مەلا چاو بە کل» درۆ دەکا. یاسین و باوکی روویان کردە یەکتەر و بیریان دەکردوو. یاسین گوتی:

- ئەو بەیەش «مەلا چاو بە کل» و شاگردەکیان هیشتا هەر بەرنەداو.

کتبخانه‌ی په‌یق

جابیر جه‌نازه، بی‌ئو‌دی بیه‌وئی، ته‌ماشای وینه‌هه‌ئواسراوده‌که‌ی
 «صدام حسین»ی کرد که به قه‌د دیواری چایخانه‌که‌وه
 هه‌ئواسرابوو؛ پاشان له‌ دلّی خویدا، که‌مپک سه‌رلی شپ‌واو،
 نائومیدانه‌گوتی: نازانم به‌ کئی پروا بکه‌م؟

73

خوشکی مه‌لا چاو به‌ کل (به‌هیجه‌خانی ژنی ئه‌نوه‌ر کو‌تر باز)
 پاش عه‌سریک هات سه‌ردانیکی پلکه‌ به‌لقیسی دایکی یووسفی
 کرد.

دوینێ له‌ حه‌مامی ژنانی ۷ی نیسان، له‌ ژنی سابیر سه‌یدوکی
 دراوسپانه‌وه‌ بیستبووی که‌ به‌لقیس خان ته‌ندروستی تی‌کچوو
 و له‌ داخی یووسفی کو‌ری خه‌ریکه‌ سه‌رده‌نیته‌وه‌. ئه‌ویش پتی
 شووری بوو نه‌چی (ئه‌و له‌گه‌ڵ به‌لقیس خان، له‌ زه‌مانی کچینی
 خویندا، بۆ ماوه‌ی دوو سالان له‌ گه‌ره‌کی خانه‌قا هاوما‌ل بوون،
 کرێچی یه‌ک ما‌ل بوون. ته‌نانه‌ت قاپ و قاچاگی یه‌ک‌تریشیان
 به‌کارده‌هینا. بۆ یه‌ک‌تر له‌ خوشکیش زیاتر بوون) گوتی: با له‌سه‌ر
 دل‌م نه‌بیته‌ گری و بچم سه‌ردانیکی بکه‌م، خو‌قاییله‌ ده‌رم بکه‌ن؟
 به‌هیجه‌خانی ژنی ئه‌نوه‌ر کو‌تر باز، له‌ چاک و چۆنی و هیوای
 چاک‌بونه‌وه‌ زیاتر بۆ به‌لقیس خان، هیچی دیکه‌ی باس نه‌کرد..
 به‌لام کاتی به‌لقیس خان خو‌ی قسه‌ی کرده‌وه‌، به‌هیجه‌خان گوتی:

کتبخانه پەيق

- بە قوربانی یووسف بێ! بەخوا بەقەد چاوی خۆم خوش دەوی. هیچی لێ نەهاتوو ئیشاللا. بەخوا مەغدیدی، بەلقیس خان، خۆتۆ دیبوت و دەتناسی، قەت پێم وا نیە کاری ئاوهاى لێ بوەشیتهوه. پیاویکی کاسب، قورئانخوێن، بەخوا سەری بچووايه نوێژی نەدەچوو. ئەدی خوشکم! ئەگەر ژنی هینابایە، قەت ئاوها ئەمرۆ لێی دەکەوتنە گومان! هەموو جار پێم دەگوت، دەمگوت:

- ولەن مەغدید، بێر ئەرواد ئال ئۆزووچی!

لێم توورە دەبوو، دەمگوت:

- سەن ناوودی؟ ئەرواد، ئەرواد...؟! ئەرواد ئیستەمام. گیت! دەمگوت: «مەغدید، سەن مانم قەرداشمەن. عەلام ئیستوو سێلاشری. هەر بێر حەکاتە خەنجەر کیمندی. قەرداشم، بێر ئەرواد ئال ئۆزووچی!

پێی دەگوتم:

- وازگیت! ئەرواد ئیستامەرم.

ئیستامەرم، ئیستامەرم... تووشی ئەم بەزمەى کرد: خەلک لێی کەوتنە گومان و ئەوەتا... بێ هیچ تاوان و گوناھیک دوو هەفته زیاترە لە ژوورەوێه! باشە، بەلقیس خان، من تیناگەم: ئەدی نالین ئەو کۆرەى فرییهکەى کاکم، یووسف نەبوو؟ بەلقیس خان، نەخۆش، هەر لەناوچى، سەری راوەشاند:

- با.

کتبخانه پەيق

- ئەدى كاكەم بۆچى هيشتا هەر بەرنە دراوه؟ ئەدى نالین
مەولوود مندالباز بووه؟

كچه پارچەلەكەى بەلقیس خان بە قسە هات:
- مەولوود مندالباز لە گەڵ كورپى وهستا شەرىفى چاچى
بووه..

بەلقیس خان پشته دەستىكى لە دەمى كچه پارچەلەكەى خۆى
دا:

- وس كچى! تۆ وس بە!
بەلقیس خان پرووى كردهوه بەهيجە خان:
- بەردهبى، بەردهبى ئيشاللا.. بەهيجە خان.
بەهيجە خان گوتى:
- ئەدى دەلین: يوسف خۆشى گىراوه؟
كچه پارچەلەكەى بەلقیس خان، لە ناكاو هەستايە سەرپى،
بە دەم گریانەوه هاواری كرده سەر بەهيجە خان و هەرشەى لىكرد:
- بەهيجە خان داىكەم نەخۆشە. ئەویش بە خەفەتان مەكوژن.
وازی لى بێنە توخوا..
خوشكە تاقانەكەى يوسف ئەم قسانەى كرد و چوو دەرهوه.

74

قادر قەيماغفرۆش دەبويست بە رۆستەمى شاگردى خۆى بلێ:
«حزبى بەعس دەيهوێ بە بەردىك سى چۆلەكە بكوژى».

کتبخانه پەڤق

ئەگەر مام قادر بوئرایە ئاوەهای پی بلی، شاگردەکیشی
دەڭگوت: «چۆن؟».

ئەویش دەڭگوت:

- دەیانەوی مەلا چاو بە کل و برا پیشمەرگەکی لە پیش چاوی
خەلک پيسوا بکەن، ئنجا دەشیانەوی لە حەپسخانە قسە
لەبارەي برا پیشمەرگەکی وەرگرن، لە هەمان کاتیشدا یووسفی
کورپی مام جابیر بە ناوی بی ئەخلاقییەو بەخەنە زیندانەو.

ئەوکاتەش بیگومان شاگردەکی دەپرسی:

- یوسف بۆچی دەخەنە زیندانەو؟

ئیدی ئەوکاتە مام قادر ناچار دەبوو هەموو شتی بکەن و
بلی:

- چونکە ئەویش گومانیان لیتی هەیه، گوایه لەگەڵ
رێکخراوەکانی پیشمەرگە کاردەکات و مەنشورات لەناو شاردا
بلاودەکاتەو.

بەلقیس خانی دایکی یوسف، دوینی، بۆ عەقیلەخانی ژنی
مام قادر گێڕابوو یەوێ کە بانگیان کردوو و پێیان گوتوو کە
یوسفی کورپی، مەنشوراتی بەناو شاردا بلاوکردۆتەو و بۆ
پیشمەرگە کار دەکات.

مام قادر چەندی دەیکرد و دەیکرد: نەیدەوئرا ئەم قسەیه لای
شاگردەکی خۆی باس بکات.

مودیری ئەمنى بەلدهی تەیراوه یاسینی بانگ کردبووه ئەمنى بەلده. پێزێکی زۆریان لە یاسین گرتبوو، بە قسەى خوش لییان پرسیبوو: ئاخۆ یوسفی برای قەت بلۆکراوهی پێشمەرگانی لە شاخهوه بۆ دههات؟ ئاخۆ یاسین هەرگیز بینیبهتی ئەگەر په یوهندی ههبوویت به «مخرین» و حزبه چه کدارهکانی شاخ؟! کاتی یاسین ئەم قسانەى بۆ باوکی گێپرایهوه، باوکی - دووای بیرکردنهوهیهک - به یاسینی گوت:

- باش، تیگهیشتم!

پاشان گوتی:

- ئەم قسانە بۆ دایکت نه گێپێتهوه. دهترسی.

بەلقیس خانی دایکی یوسف لەناو جیگا کهوتبوو، دوو لیفەیان پێ دادابوو. چارۆگه سپییهکەى بهسەر نیوچهوانییەوه، تهسبیحه سهەد و یهک قلییهکهیشی له تەنیشتییهوه کهوتبوو. دهوهراندەوریشی هه‌مووی ژنی گه‌رێک بوون: دایزه ویدادی ژنی به‌دره‌دین قه‌ره، داده نه‌زیه‌ه‌ی ژنی مه‌حموود خو‌خی، پلکه به‌دۆکه‌ی نانکه‌ر، ئامینه‌خانی ژنی عه‌بدۆک نه‌جا، خه‌جه‌بازاری لیفکه‌درووی گه‌رێک، له‌گه‌ڵ ژنه‌ گه‌وره‌که‌ی عوسمان سه‌ق‌ای ئامۆزای.. هه‌موویان، ده‌تگوت له‌ پرسه‌یه‌ک دانیشتون.. دلیان

دەدایەو.

بەلقیس خان، بەو نەخۆشی و نەساغییەشەو هەر دەگریا و
دەلایەو:

– بە قوربانی بم! یوسف، جوانییەکی خۆی بوو.. سەری خۆی
خوارد!

76

«جەمال سیوان» ناوی ئەکرەم بوو، جایی ئامانە، لەگەڵ مام
جاییری باوکی یوسف باوکیان ئامۆزای یەکتەر بوو. ماوەیەک بوو
ساردییەک لەنیوانیاندا هەبوو، بەلام ئەوە تا ئەمڕۆ کاتی دینی
مام جاییر لەگەڵ یاسینی کۆرە گەورەکی بۆ پرسە ی سەعۆی برای
هاتوون، هەستی بە دلدانەو و بەختەو درییەکی زۆر کرد.
جەمال سیوان بە مام جاییری گوت: «پیتانەو سەربلند بووم،
مامە».

ئەجا گوتیشی:

– بەلێن بێ: کە تەعزیه کەمان تەواو بیت، یوسف لە بنی
دنیا ش بیت.. بۆت دەدۆزمەو».

جەمال سیوان دووای تەواو بوونی پۆژی پرسەکی سەعۆی برای
بە پۆژیک، بەبێ ئاگاداریی مام جاییری ئامۆزای باوکی، چوو بوو
لای مام قادری قەیمافروش.. لێی پرسیبوو: